

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 19.03.2015. године

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 19. марта 2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду – К-По2 11/2014 у кривичном поступку против оптуженог Богдановић Дамира и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чл.22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужиоца за ратне злочине, КТ РЗ 7/08 од 30.04.2010. године, прецизирана 01.09.2014. године.

Председник већа **УТВРЂУЈЕ** да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-пуномоћник оштећених - адвокат Марина Кљајић

-оптужени Богдановић Дамир, присутан, Гаврић Томислав, присутан, Шевић Ђорђе, присутан, Алић Зоран, присутан, Зоран Ђурђевић, присутан, Ђекић Драгана, присутна.

Да ли су сведоци дошли? Присутни су и сведоци Јеремић Радослав и Сенија Бећировић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да СЕ главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Нисам прочитала, да, да, сада видим да сам адвокате, који су ми најважнији, сада овде, угледала сам колегиницу Живановић и онда сам схватила да сте сви ту.

Присутни су и:

-браниоци оптужених, Александар Милосављевић, Гордана Живановић, адвокат, Симић Симиша, Кузовић Јасминка, Светлана Бобић и адвокат Горан Нинић.

Добро, изволите.

Адв. Гордана Живановић: Захваљујем, адвокат Гордана Живановић. Ја сам Вам током прошлог претреса 20. фебруара предала своје пуномоћје као бранилац окривљеног Гаврић Томислава. У међувремену је на моју жалост, а кажем Вам и на његову жалост, дошло до одређених неспоразума и немогућности испуњавања договора на начин како је то постигнуто, о чему сам Вас јуче, уз Вашу љубазност, усмено и писмено обавестила. Данас сам приступила, просто поштујући своју обавезу према Закону о адвокатури, који ми налаже да у року од 30 дана након отказивања пуномоћја, заступам интересе клијента, што ћу ја и испоштовати, али Вас љубазно молим да евидентирате јучерашњи датум као ето да кажем, почетак тога рока.

Председник већа: Добро, захваљујем, ја сам примила и Ваш поднесак којим ме обавештавате да сте отказали пуномоћје, тако да сам у том смислу и реаговала одмах и поставили смо и браниоца по службеној дужности, адвоката Милана Бирмана, односно по мојој сугестији, председник суда је поставио браниоца, који је претходно био упознат са овим предметом, тако да уједно Вам се и захваљујем да сте дошли. На крају крајева, то је и Ваша дужност била по ЗКП.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Председник већа: Пре него што кренемо са испитивањем сведока, само бих донела решење,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у смислу чл.406 став 1 тачка 1 ЗКП, изврши упознавање са садржином записника о исказима преминулих саопштених, Богдановић Симе и Стојановић Зорана.

То сте разумели, је ли тако?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се испитају сведоци Сенија Бећировић и Јеремић Радослав.

Хоћете позвати сведока Сенију Бећировић.

Сведок Сенија Бећировић

Председник већа: Добар дан, госпођо Бећировић.

Сведок Сенија Бећировић: Добар дан.

Председник већа: Пред судом је сведок Сенија Бећировић, чији се идентитет утврђује увидом у [REDACTED].

Ваш је матични број, јединствени матични број [REDACTED]. Изволите.

Хоћете ми рећи, молим Вас, име Вашег оца?

Сведок Сенија Бећировић: [REDACTED]

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Сенија Бећировић: [REDACTED]

Председник већа: Место и година рођења?

Сведок Сенија Бећировић: [REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок Сенија Бећировић: [REDACTED]

Председник већа: Реците ми, да ли познајете овде оптужене, Богдановић Дамира?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Гаврић Томислав?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Шта је, он је Ваш супруг?

Сведок Сенија Бећировић: Супруг, да.

Председник већа: Добро, оптужени Шевић Ђорђе?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Алић Зорана?

Сведок Сенија Бећировић: Зорана знам.

Председник већа: Ђурђевић Зорана?

Сведок Сенија Бећировић: Не, не.

Председник већа: Ђекић Драгану?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте у завади са неким од њих?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Нисте у завади?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Ви по закону сте привилегован сведок, обзиром да Вам је овде оптужени Гаврић супруг.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Дакле, по закону Ви нисте дужни да сведочите, ослобођени сте од дужности сведочења, тако да је потребно да нам кажете сада, да ли желите да сведочите или не?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Желите да сведочите?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Сведок Сенија Бећировић изјави да жели да сведочи, да се одриче права да не сведочи и у том случају, председник већа упозорава сведока у смислу чл.95 ЗКП.

Пошто сте пристали да сведочите, ја Вас упозоравам да сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли Вам је то јасно?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Као сведок дужни сте да положите заклетву, па бих Вас замолила да прочитате текст заклетве, уколико се налази ту испред Вас.

Сведок Сенија Бећировић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Добро.

Сведок упозорена, опоменута, заклета, па изјави:

Ви знате зашто сте овде, је ли тако?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Испричајте нам у време ратног периода, где сте били, где сте живели, шта се десило са Вама и Вашом породицом, па нам укратко испричајте о томе, чисто један уводни део нам дајте, а после ћу дати реч заменику тужиоца да Вам постави питање, изволите.

Сведок Сенија Бећировић: Била сам у кући, са својим родитељима и са дететом од сестре.

Председник већа: Само реците, где кући?

Сведок Сенија Бећировић: У Цапардама.

Председник већа: Молим?

Сведок Сенија Бећировић: Цапарде.

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: Е, да, то је код Шеховића, Зворник, Шеховићи, тако. Ту сам била, једно време пролазила је војска, нико никога није дирао и то. А моје снајке су биле у другој кући, две снајке и троје деце. Ми смо ту били, пролазила је војска и нико ништа није. Дошли су Сима, „Симини четници“ и заробили су и мајку и оца и не знам сада за снајке, оне су биле у другој кући. Сада не могу да се сетим, је ли то било у јуну, у јуну.

Председник већа: Јуна месеца, које године?

Сведок Сенија Бећировић: 1992.

Председник већа: 1992., добро.

Сведок Сенија Бећировић: Овај, и они су заробили сада Симини, ја сам отишла, ја не знам ништа ни за оца, ни за мајку ни за снајке, ни за троје деце.

Председник већа: Када кажете да су вас заробили, јесу Вас одвели негде?

Сведок Сенија Бећировић: Јесу.

Председник већа: Где?

Сведок Сенија Бећировић: У Осмаке.

Председник већа: Колико је то удаљено од Вашег места?

Сведок Сенија Бећировић: Па једно шест километара.

Председник већа: И где Вас воде?

Сведок Сенија Бећировић: Па била сам три куће.

Председник већа: Ко се налазио у једној, ко у другој, трећој кући, да ли знате?

Сведок Сенија Бећировић: Па сада не могу да се сетим ко је био, али знам да је био, био је Бане, био је Грујић, био је Богдан, мислим, не могу више људи тих да се сетим.

Председник већа: Само мушкарци су били?

Сведок Сенија Бећировић: Да и била је Славица, после тога је Драгана дошла, после, мислим, једно време Драгана Ђекић је била.

Председник већа: Када, отприлике у односу на то када сте били заробљени?

Сведок Сенија Бећировић: Па, половине можда јуна, тако, мислим, не могу да се сетим, јул, јули, тако нешто.

Председник већа: Причајте нам мало, ко је још био у тој кући поред вас, конкретно у тој кући, где сте Ви били?

Сведок Сенија Бећировић: У овој кући је била сада, био је Трчко, звани Зоран, тако и овај била је Нада, не знам сада која Нада, али била је Нада, звала се Нада жена. Она је била са мном, биле смо нас три заробљене ту.

Председник већа: Које сте вас три заробљене?

Сведок Сенија Бећировић: Муневра, покојна Дина и ја.

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: Муневра је и Дина отишла тамо код Симе, има нека кућа, а ја сам вама била, Нада је била са мном и Славица та, у тој кући.

Председник већа: И шта сте Ви радили ту у тој кући?

Сведок Сенија Бећировић: Па, већином смо, спремала сам, спремале смо палачинке, ишле смо по кућама, тражили млека, да нам даду да спремамо јела, тако, кафе и то.

Председник већа: Јесте самоиницијативно спремали ручак или Вам је неко рекао да спремате?

Сведок Сенија Бећировић: Па, рекли су, мислим, да спремимо шта да једемо и то.

Председник већа: Јесте могли да не спремате ништа?

Сведок Сенија Бећировић: Па могли смо.

Председник већа: Нико Вас није терао?

Сведок Сенија Бећировић: Па, код мене није било у тој кући да те тера, већ смо ми за себе да спремимо да једемо.

Председник већа: Добро, и причајте нам даље, шта је даље било, колико сте ту провели у кући, како су поступали према Вама?

Сведок Сенија Бећировић: Много лоше.

Председник већа: Пошто говорите да сте били заробљени, како се поступало према Вама?

Сведок Сенија Бећировић: Па много лоше.

Председник већа: Шта то значи?

Сведок Сенија Бећировић: Па било је ту и силовање и туча и свашта.

Председник већа: Па да ли знате, ко је од тих људи Вас силовао?

Сведок Сенија Бећировић: Па било је, не могу да се сетим више, било је много њих.

Председник већа: Добро, даље шта је било?

Сведок Сенија Бећировић: Па не знам више шта.

Председник већа: Јесте могли да одете из те куће?

Сведок Сенија Бећировић: Па хтела сам ја да побегнем.

Председник већа: И?

Сведок Сенија Бећировић: Била сам баш ту у тој прилици и ја сам да кренем, била је нека шума, али нисам никада ту била, али сам кроз неку шуму, па било где да стигнем, али Бане ми је дотрчао и ударио ме шамаром и ја сам пала и вратила сам се опет.

Председник већа: Добро, и после тога, шта се дешавало?

Сведок Сенија Бећировић: После тога смо отишли одатле.

Председник већа: После ког времена отприлике сте Ви отишли одатле?

Сведок Сенија Бећировић: Јун, јул.

Председник већа: Отприлике, колико је прошло дана, месеци?

Сведок Сенија Бећировић: Па богами, било је ту месец, тако, није било јаче од месец дана. И онда смо отишли, овај.

Председник већа: А да ли је била ту Драгана?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, јесте.

Председник већа: Она је дошла у неком периоду?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, јесте, она је дошла и овај, била је ту са мном, она ме је много и штитила и када буду боже силовања, она стварно узме, каже, затворите врата, они трче вамо, трче тамо, каже, идите одатле, тако.

Председник већа: Добро, и где после тога, кажете, одлазите?

Сведок Сенија Бећировић: Сада одлазимо у Малешин, тако некако. Знате шта, дуг је то период, двадесет година и то је.

Председник већа: Сигурно, али покушајте, ето, покушајте да се сетите, не тражимо неке детаље, али покушајте да се сетите, шта се све дешавало у Малешин, где сте били, у којој кући сте смештени, знате, вероватно се сећате тога, ко је био са Вама у кући, како су се понашали.

Сведок Сенија Бећировић: У Малешин када смо дошли, сада не могу да се сетим, ту је била Славица, Тиша, Грујић, било је њих много, не могу да се сетим више тих.

Председник већа: И добро, како пролази дан у кући, шта се дешава?

Сведок Сенија Бећировић: Па дешава се, овај, тако, седимо, они оду на акцију, врате се и тако седели смо у кући.

Председник већа: А када оду у акцију, да ли остане неко да вас чува или?

Сведок Сенија Бећировић: Остане ту, да, остане Славица.

Председник већа: А што остане Славица?

Сведок Сенија Бећировић: Па шта, да нас не малтретирају, мислим, остане ту са нама, да не би побегли, ето, једноставно у том је био проблем.

Председник већа: А Драгана?

Сведок Сенија Бећировић: Па Драгана је, овај, сада не могу да се сетим, Драгана је чини ми се отишла или је била, сада нисам сигурна.

Председник већа: И када се врате из акције, шта се дешава?

Сведок Сенија Бећировић: Ништа, онда се напили, агресивни, туча и силовање и свашта.

Председник већа: Да ли можете некога да издвојите од њих који је био агресивнији?

Сведок Сенија Бећировић: Па, био је Бане Грујић, ти су били страшни, Банов друг, неки „Црни“, Дејан.

Председник већа: Како му је презиме, да ли се сећате?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Председник већа: А шта је било са Муневером и са Дином?

Сведок Сенија Бећировић: Па оне су биле, овај, под заштитом код Симе.

Председник већа: Ко је био под заштитом Симе?

Сведок Сенија Бећировић: Па тамо код њих, знаш, у њиховом том, Дина је била са Симом мислим ту, а Муневера је била са Дамиром.

Председник већа: Када, од када је била, када је Дамир био са Вама, у ком периоду је био са Вама?

Сведок Сенија Бећировић: Па не могу да се сада сетим, не сећам се добро, али знам да су и они били везани ту.

Председник већа: Не знате отприлике?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: У Осмацима није био?

Сведок Сенија Бећировић: У Осмацима није био.

Председник већа: А овде се не сећате, када, у ком периоду је дошао?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Па да ли можете нешто да испричате везано, ето, за Дамира, када је он дошао, како се понашао?

Сведок Сенија Бећировић: Дивно, није никакво зло, он је био горе, дечко није, нормално.

Председник већа: Хајде испричајте нам, како је пролазило време у кући, јесте морале да перете, да...

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Њихове униформе, јесте морали то да радите?

Сведок Сенија Бећировић: Па прале смо и униформе и спремале.

Председник већа: Да ли Вам је то речено да наставите у Малешу или?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: Или сте ви то саме хтеле да перете?

Сведок Сенија Бећировић: Ма нисмо, таман посла саме, мораш да опереш то. После сам ја рекла, зашто морам да перем и не морам да перем.

Председник већа: А коме сте то рекли?

Сведок Сенија Бећировић: Па ко ми каже, каже, ћути, каже, море, убиће те, боље пери. То су ове жене из тога места ми рекле – боље пери и ћути.

Председник већа: Значи, све се наставило како је било и у Осмацима?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Да ли је било неке да нисте прали униформу?

Сведок Сенија Бећировић: Па било је.

Председник већа: Које?

Сведок Сенија Бећировић: Па не могу да се сетим, било је њих и добрих и лоших, сада не могу да се сетим ко.

Председник већа: Ако кажете да је било и добрих, па је ли памтите неког доброг?

Сведок Сенија Бећировић: Па, памтим неке који су стварно, били су добри и ето Драгана Бекић, да кажем за њу, она је стварно била добра, пре него што је дошао Гаврић Томислав, она је била дивна, ето.

Председник већа: А када је дошао Гаврић?

Сведок Сенија Бећировић: Па Гаврић је дошао у августу, крајем августа, тако.

Председник већа: Причајте нам, шта је било, када је он дошао.

Сведок Сенија Бећировић: Почетком септембра.

Председник већа: Да ли се нешто променило, да ли на боље, на горе, како је било?

Сведок Сенија Бећировић: Па јесте се променило, овај, после су отишли у акцију и довели су Драгану, тетку и Зорицу.

Председник већа: Имате овде.

Сведок Сенија Бећировић: То је било у јуну.

Председник већа: Погледајте овде, имате, ево, добићете један папир, немојте читати наглас имена, погледајте, то су нам заштићене сведокиње, реците ми, да ли их познајете, да ли су оне том приликом биле, значи оне су заштићене, немојте говорити њихова имена, само их ословљавајте са псеудонимом.

Сведок Сенија Бећировић: „Алфа“, „Бета“ и „Гама“.

Председник већа: Тако, да ли их познајете?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Када сте њих упознале?

Сведок Сенија Бећировић: У јулу.

Председник већа: У?

Сведок Сенија Бећировић: У јулу.

Председник већа: Јулу?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Где сте их упознали?

Сведок Сенија Бећировић: У Малешифу.

Председник већа: У Малешифу?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Како, откуд су се сада оне створиле у Малешифу, шта се то десило?

Сведок Сенија Бећировић: Па, отишле су на акцију и довели су их.

Председник већа: Ко?

Сведок Сенија Бећировић: Па Сима и тако, сада не могу да се сетим, Трчко и они су њих довели.

Председник већа: Да ли се сећате још некога, осим њих двојице, стално њих двојицу помињете?

Сведок Сенија Бећировић: Па не сећам...

Председник већа: Да ли имате још некога у сећању?

Сведок Сенија Бећировић: Сећам се.

Председник већа: Хајде покушајте.

Сведок Сенија Бећировић: Тиша, Богдан.

Председник већа: Добро. И када су их довели, како је то изгледало, шта кажу, да ли их питате нешто?

Сведок Сенија Бећировић: Бане је, па ништа, плакале смо и ето тако.

Председник већа: Зашто, да ли вам причају нешто, зашто сте плакале?

Сведок Сенија Бећировић: Па причају, каже, поубијани су родитељи, фамилија и то. И онда сам ја рекла, оне чим су дошле, оне су, одмах су доведене биле вамо код мене и оне су, овај, плакале и ја кажем, и ја сам исто заробљена, само ћемо ћутати да побегнемо. С тим, оне кажу, у реду, ми ћемо сада да ћутимо и да побегнемо и оне, овај, нису, ја после једно време, баш било је, да одем. Оне овај кажу, јој, не смемо ми побећи, каже, они ће стићи нас и онда ће нас стварно да убију. И онда смо, овај, ћутале тако и радили, чистили, прали, тешили се, с тим...

Председник већа: Да ли је њима рекао неко да морају да чисте, да перу, да кувају?

Сведок Сенија Бећировић: Па морале...

Председник већа: Да ли им је неко рекао?

Сведок Сенија Бећировић: Па наравно, када дођу да мора да буде то чисто, да мораш да очистиш, да опереш, да ако не буде, ти ћеш добити батина.

Председник већа: Јесу и оне радиле исто што и Ви?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Јесу и оне прале униформу?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Да ли су и оне силоване?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Јесте ли имали прилике да видите?

Сведок Сенија Бећировић: Нисам.

Председник већа: Не? Па јесу се оне жалиле?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Па испричајте нам мало онда.

Сведок Сенија Бећировић: Па, жалиле су се оне много, на Бана, агресиван био, каже, тукао нас, тамо гледале како им је, овај, тукао фамилију и то, у томе, мислим, највише је њега, ту када смо седеле, оне причале.

Председник већа: И, шта се даље дешавало? Јесу оне све време биле ту у кући са Вама?

Сведок Сенија Бећировић: Не, отишле су после тамо, она је била са Зорицом.

Председник већа: Ко?

Сведок Сенија Бећировић: „Гама“.

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: „Гама“ је била са Трцком.

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: А ове две су опет исто биле ту.

Председник већа: Са ким?

Сведок Сенија Бећировић: Са мном и ту је био и Златомир.

Председник већа: Ко је то Златомир?

Сведок Сенија Бећировић: Па он је из Босне.

Председник већа: Исто припадник „Симиних четника“?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да.

Председник већа: А јесу сви били униформисани, јесу носили сви униформе?

Сведок Сенија Бећировић: Од жена?

Председник већа: Не, ови „Симини четници“, како се зову?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, јесте.

Председник већа: Сви су били?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: А како је изгледала Драгана?

Сведок Сенија Бећировић: Па нормално.

Председник већа: Је ли имала униформу?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: Хајде опишите нам, каква је то била униформа?

Сведок Сенија Бећировић: Маскирна, маскирно одело.

Председник већа: Маскирно одело?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа: Је ли комплет униформа или?

Сведок Сенија Бећировић: Комплет и прву помоћ овако пружа и тако.

Председник већа: Је ли имала нешто на глави, је ли носила неку капу или када иде у акције или тако, ако је ишла у акције?

Сведок Сенија Бећировић: Па, није имала, не сећам се, мислим, не сећам се да је нешто имала на глави.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Да ли Вас добро разумем, у комплетној униформи је била?

Сведок Сенија Бећировић: Да и имала је, мислим, прву помоћ је пружала овако, ко дође рањен, она њега превије и то, у том смислу.

Председник већа: Када кажете, имала је прву помоћ, да ли мислите да је носила неку торбу?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: Да ли је имала негде неки знак или Прве помоћи?

Сведок Сенија Бећировић: Имала је ту овај?

Председник већа: На рукаву?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: А од чега је тај рукав, да ли је то од униформе, од чега је био?

Сведок Сенија Бећировић: Не, не, оно Прва помоћ, као лекар, на пример.

Председник већа: Аха, не разумем, да ли је униформа, да ли је на униформи била та Прва помоћ или је, како је то изгледало, пошто кажете да је била у униформи, па ми није јасно?

Сведок Сенија Бећировић: Па, униформа је била маскирна.

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: Али имала је, као нека трака бела, лекар.

Председник већа: Добро. А шта је имала на ногама, шта је носила?

Сведок Сенија Бећировић: Чизме.

Председник већа: Добро и када су дошле „Алфа“, „Бета“, „Гама“, да ли су још нешто причале?

Сведок Сенија Бећировић: Плакала је и „Алфа“.

Председник већа: Јесу причале можда о неким силовањима, пре него што су дошле?

Сведок Сенија Бећировић: Па нису тада мени ништа причале.

Председник већа: Нису?

Сведок Сенија Бећировић: Не, само онако сам их стишавала и кажем, ћути и ја сам исто, па ћемо прву прилику да овај одемо.

Председник већа: А јесу причале о томе, шта се све дешавало, пре него што су заробљене, како је дошло до заробљавања, да ли се причало нешто?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Да ли су причале рецимо да је било неких претреса кућа или нешто, да ли су Вам то спомињале?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Сенија Бећировић: Оне су тако биле, оне су биле можда дан, два, па опет дођу код мене, онако уплакане. Па онда после, ја исто, овај, будем ту и одоздо чујеш, неко се напио, вришти, ко је то, када оно Бане са ножом трчи горе-уза ступенице и оне би побегле испод кревета. Стварно ми је тешко више да се сећам.

Председник већа: А да ли су се жалиле да ли им је био неки накит можда одузет? Да ли се сећате тога, да ли су причале?

Сведок Сенија Бећировић: Ма нисам могла о томе да причам.

Председник већа: Не?

Сведок Сенија Бећировић: Не, ја сам упорнија била да идемо, да идемо, шта ће ми накит, шта ће ми све, да што пре изађемо однекле.

Председник већа: Колико је ту било укупно људи? Ви кажете, у три куће, је ли тако?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: У три куће су људе распоредили?

Сведок Сенија Бећировић: Било је 22-23, не могу ни да се сетим више колико.

Председник већа: А шта је било са Муневером, са Дином, шта се дешавало са њима?

Сведок Сенија Бећировић: Па, оне су биле у другој кући.

Председник већа: У другој кући?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Председник већа: А јесте ли имале прилике да се виђате у току дана?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да, јесмо, наравно. Овако када оду у акцију, ми се икупимо све у једну, овај, кућу и ту смо биле.

Председник већа: Добро, тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца: Госпођо Сенија, ја сам Милан Петровић, заменик тужиоца за ратне злочине и ми смо имали прилику да овај разговарамо на ову тему. Да ли се Ви тога сећате?

Сведок Сенија Бећировић: Сећам.

Заменик тужиоца: Па ја ћу Вам поставити у вези ових догађаја у коме сте Ви имали улогу особе која је доста тога што не ваља претурила преко једног дела свог живота, па ја се извињавам зато што ћу морати да Вас ту питам и неке непријатне ствари, али бих Вас молио да, колико је могуће више, ту помогнете суду да утврдимо истину у овоме предмету.

Ви сте помињали овде више тих имена, који могу бити надимци, а могу бити и имена. Да ли Ви некога од ових имена која сте поменули, као Бане, Богдан, Груја, Славица, знате како се они зову?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Које им је име и презиме?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим тога, нико није ни причао како је коме име, могао је рећи и погрешно, али у томе контексту, сазнала сам да је то тај.

Заменик тужиоца: Добро, говорили сте име је Сима, па да ли знате како се Сима презивао?

Сведок Сенија Бећировић: Богдановић.

Заменик тужиоца: Како сте сазнали да је Сима Богдановић, да му је то име и презиме? Да ли је он то Вама рекао или?

Сведок Сенија Бећировић: Не, не, не, па сада када сам читала ово, Богдановић да се зове Сима.

Заменик тужиоца: Пре тога, тада у то време, нисте то знали?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Заменик тужиоца: Па како сте дошли до ових имена која сте данас споменули?

Сведок Сенија Бећировић: Па то ми је остало у сећању, у сећању, који су стварно били агресивни и...

Заменик тужиоца: Да ли су се они међусобно звали неким именима, па сте Ви то чули?

Сведок Сенија Бећировић: Не знам, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Да ли знате, да нам испричате, како сте из Осмака стигли до Малешиха?

Сведок Сенија Бећировић: Са камионом.

Заменик тужиоца: Због чега сте напустили Осмаке, па дошли у Малеших?

Сведок Сенија Бећировић: Немам појма, само су рекли, покупите се, идемо у друго место, нећемо више овде.

Заменик тужиоца: Да ли се пре вашег одласка ту чула пуцњава, да ли су се водиле неке борбе?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: У Осмацима?

Сведок Сенија Бећировић: Аха.

Заменик тужиоца: Да ли знате, између кога?

Сведок Сенија Бећировић: Не знам, стварно, не могу...

Заменик тужиоца: Јесу ли са Вама ти које Ви помињете, били у кући, па сте сви заједно из куће отишли, или су они били на неком другом месту, па дошли у кућу вама да саопште да идете?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да знам, није нико саопштавао, на пример, да иде мени, само су рекли, покупите се и изађите и хајде.

Заменик тужиоца: Па ко је Вама лично рекао, да ли се сећате, да треба да напустите?

Сведок Сенија Бећировић: Па, Сима је дошао на врата и каже, покупите се сви и идемо на другу страну.

Заменик тужиоца: Са ким сте тада Ви били у кући, сећате ли се?

Сведок Сенија Бећировић: Па, била је Нада, био је Трчко, Грујић.

Заменик тужиоца: Да ли су они имали оружје тада?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли сте ви имали оружје?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Заменик тужиоца: Па јесте могли да имате?

Сведок Сенија Бећировић: Ма није ме ни занимало, искрено речено.

Заменик тужиоца: И када сте дошли у Малешић, како сте отишли у неку кућу, како је до тога дошло, да ли вас је неко распоредио да идете у неку кућу, одвео или сте сами отишли да тражите неку кућу која је слободна?

Сведок Сенија Бећировић: Не, то је ваљда Сима, Сима је био главни и он је распоређивао где ко треба да иде.

Заменик тужиоца: И са ким сте Ви били у кући у Малешићу?

Сведок Сенија Бећировић: Ту је био Тиша и Златомир.

Заменик тужиоца: Њих двојица и ти трећа?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, у једној кући, а у другој вамо је било, било је доста, не знам више ко.

Заменик тужиоца: Рекли сте покојна Дина је била са Симом.

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Заменик тужиоца: Откуд Ви то знате?

Сведок Сенија Бећировић: Па знамо наравно да је она како смо се заробили, то је тако распоређено и она је отишла са, тако је Сима рекао, ову вамо, ову тамо и тако.

Заменик тужиоца: И у колико кућа сте се ви сви тако распоредили, да ли знате?

Сведок Сенија Бећировић: У три.

Заменик тужиоца: Ако је вас било троје, колико је било у ове друге две?

Сведок Сенија Бећировић: Па било је још не знам, не могу да се сетим, било је ту.

Заменик тужиоца: Поменули сте и Ђекић Драгану. Када Ви њу упознајете, када упознајете ту особу?

Сведок Сенија Бећировић: У Осмацима, она је била у Осмацима.

Заменик тужиоца: Па сте заједно дошли у Малешић?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Заменик тужиоца: Осим Симе и Драгане, сећаш ли се још некога ко је, по имену и презимену, ко је био у Осмацима, а дошао у Малешин?

Сведок Сенија Бећировић: Грујић, Зока.

Заменик тужиоца: Ко је Зока?

Сведок Сенија Бећировић: Звали су га Зока, сада ко је, онда Богдан.

Заменик тужиоца: Можеш да опишеш тог Зоку, ко је Зока?

Сведок Сенија Бећировић: Па онако, био је млад дечко.

Заменик тужиоца: Колико млад?

Сведок Сенија Бећировић: Па можда је имао једно 15-16 година, тако.

Заменик тужиоца: Је ли он био у униформи?

Сведок Сенија Бећировић: Чини ми се да јесте, јесте био.

Заменик тужиоца: Да ли је носио оружје?

Сведок Сенија Бећировић: Па јесте.

Заменик тужиоца: Кога од...

Опт. Томислав Гаврић: Председнице, да ли могу до WC-а, враћам се за два минута, молим Вас.

Председник већа: Хајте, изађите, сачекаћемо. Хоћете да седнете мало, јесте се уморили?

Сведок Сенија Бећировић: Сешћу мало.

Председник већа: Можете позади док не дође. Приђите ближе, Алићу, мало ближе приђите. Шта имате да кажете? Приђите.

Опт. Зоран Алић: Зашто Ви моје презиме помињете сада?

Председник већа: Вратите се на место.

Опт. Зоран Алић: Што?

Председник већа: Вратите се на место, зато што сам Вам рекла, вратите се на место.

Констатује се да је по одобрењу председника већа, Алић Зоран пришао за пулт и обраћајући се већу, питао због чега помињете моје име, а након тога, какву игру играте.

Опомиње се оптужени да се у судници пристојно понаша.

Наставите молим Вас, изволите, сведок, да ли можете? Изволите. Хоћете да седите?

Сведок Сенија Бећировић: Нека, нека, овако.

Председник већа: Ако Вам је лакше да стојите, у реду, ако не, можете да седнете. Изволите, тужиоче, наставите.

Заменик тужиоца: Доласком у Малешић, у односу на Вас, да ли се нешто променило на горе или на боље, јесте имали бољи положај или лошији у односу на Осмаке где сте били?

Сведок Сенија Бећировић: Сада више не могу ништа да се сетим.

Заменик тужиоца: Рекли сте да сте у Осмацима морали да чистите, да перете униформе, да спремаате храну, да сте били силовани.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: У односу на то што сте рекли да је у Осмацима, да ли се нешто променило у Малешићу?

Председник већа: Немојте молим Вас упадати овако, рекла је да су морали, да су биле заробљене, да су морале да кувају и да спремају. Реците.

Адв. Горан Нинић: Можемо прегледати и транскрипт, рекла је да су ишле по селу да кувају оно што треба да једу, значи ниједног момента није, што се тиче хране и кувања, рекла да је неко терао да спремају. Чисто истине ради, нема везе са мојим клијентом, али ово лажно предочавање исказа, односно погрешно, наводи сведока на погрешан одговор.

Председник већа: Видећемо како је транскриптовано.

Заменик тужиоца: Колега, када би чули моје питање, вероватно се не би бунили.

Председник већа: Можете наставити.

Заменик тужиоца: Нисам рекао да је она принуђена да спрема храну, него у односу на стање које је тамо било.

Председник већа: Да ли се нешто изменило у односу на...

Заменик тужиоца: Дабоме, у односу на, наравно, како је било у Осмацима.

Председник већа: Добро, изволите.

Заменик тужиоца: А то што Ви мислите, то је Ваш проблем.

Председник већа: Изволите, одговорите на питање.

Сведок Сенија Бећировић: Не сећам се.

Председник већа: Шта се не сећате?

Сведок Сенија Бећировић: Па питање је...

Председник већа: А питање, поновите?

Заменик тужиоца: Да ли сте и у Малешини морали да спремате храну?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Заменик тужиоца: Како сте се хранили Ви?

Сведок Сенија Бећировић: Па доносили су храну и јели.

Заменик тужиоца: Ко?

Сведок Сенија Бећировић: Па, да се сетим, имали смо да једемо.

Заменик тужиоца: Ко вам је доносио храну?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: Како сте набављали храну?

Сведок Сенија Бећировић: Па не знам, то треба да питате.

Председник већа: Да ли Ви знате ко вам је доносио храну?

Сведок Сенија Бећировић: Знам.

Председник већа: Па, ко?

Сведок Сенија Бећировић: Па доносили су из команде те храну, у којој смо били, сада не знам ко је доносио, делили су конзерве и то.

Председник већа: Извините, тужиоче, само да се ја надовежем на то. А у Осмацима?

Сведок Сенија Бећировић: И у Осмацима је било.

Председник већа: Нисте то рекли.

Сведок Сенија Бећировић: Да, да, и у Осмацима је исто било то, али овај, ишли смо по кућама и давале су жене млеко да се спрема и тако, храна.

Заменик тужиоца: Како сте одржавали хигијену у Малешићу?

Сведок Сенија Бећировић: Па тешко, ту није било топле воде, није било, хладна је била, много тешко.

Заменик тужиоца: Рекли сте да сте прали униформу, како је до тога долазило?

Сведок Сенија Бећировић: Па хладном водом.

Председник већа: Објаснила је, рекла је да су морали да перу униформу.

Заменик тужиоца: Како добијате Ви униформу да перете?

Сведок Сенија Бећировић: Прљаву.

Заменик тужиоца: Да ли Вам неко донесе или се остави на неко место, па Ви идете да је узмете?

Сведок Сенија Бећировић: Па стоји ту, ти узми и опери, то је то.

Заменик тужиоца: Ко Вама каже да треба да оперете?

Сведок Сенија Бећировић: Па, највише Славица је, овај, викала, узмите то, оперите, средите.

Заменик тужиоца: Да ли сте у Малешићу били све време у тој једној кући?

Сведок Сенија Бећировић: Па биле су три куће.

Заменик тужиоца: Добро, добро, биле су три куће, него ти где си била?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: Да ли си све време остала у тој једној кући или си се премештала у неку другу кућу?

Сведок Сенија Бећировић: Ма дуг је период, не могу више да се сетим.

Заменик тужиоца: Да ли сте могли да се крећете из куће у кућу ту где сте били, слободно?

Сведок Сенија Бећировић: Само да Вам кажем, само још ово могу да кажем, једини био ми је спас када је дошао Гаврић, он је хтео да, и „Алфу“ и „Бету“ и „Гаму“, једини ми је он био спас у животу и нас три.

Заменик тужиоца: Па можете то мало да појасните?

Сведок Сенија Бећировић: У ком смислу, како?

Заменик тужиоца: Шта је то било пре тога, па је он дошао, па је сада спас?

Сведок Сенија Бећировић: Он је дошао крајем августа, почетак септембра, ја сам велика била жртва и мученица.

Заменик тужиоца: Када Ви њега упознајете и како?

Сведок Сенија Бећировић: Па, крајем августа, почетком септембра, тако, не могу да се сетим датум. Он је био спас, да он није само мене одвео, ми би биле поубијане, уопште се не би знало за нас ништа, ето, то једино могу да Вам кажем.

Заменик тужиоца: То је Ваш закључак у односу на оно што сте пре тога преживљавали?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, шта смо преживљавали и овако када седимо, ми причамо, он је нама доносио и чоколаде и ово и...

Заменик тужиоца: Пре него што је он дошао, да ли вас је неко штитио?

Сведок Сенија Бећировић: Па нико, Драгана је била отишла, ови сви кажу, плашимо се, убиће нас, не смемо штитити и то, он је био жртва, велика жртва, искрено речено, то му не могу никада заборавити.

Заменик тужиоца: Причате када они оду у акцију, па ако сам добро запамтио, надам се да ће ме колега исправити, Славица је остала са Вама.

Сведок Сенија Бећировић: Да?

Заменик тужиоца: Да ли је неко од припадника Симине јединице од мушкараца остајао са вама?

Сведок Сенија Бећировић: Није, они су сви отишли.

Заменик тужиоца: Е тада када ви останете тамо сами, зашто ви не напустите то место?

Сведок Сенија Бећировић: А не може Славица.

Заменик тужиоца: Ви се плашите ње?

Сведок Сенија Бећировић: Па она има пушку, има ово, ми седимо.

Заменик тужиоца: Тада када они нису ту, да ли се ви међусобно посећујете?

Сведок Сенија Бећировић: Када будемо заједно.

Заменик тужиоца: Ви, „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, Дина?

Сведок Сенија Бећировић: А, када су „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ дошле и после смо имали овај, тамо дође Дина, Муневра и тако седимо.

Заменик тужиоца: Пре него што су дошле „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, да ли је било акција у времену од када сте дошли у Малешин, па да они оду некуд у акцију, а да Ви останете сами, а „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ још нису дошле, да ли је било таквих акција?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Заменик тужиоца: Не? Да ли се сећате, када Ви упознајете „Алфа“, „Бета“ и „Гама“?

Сведок Сенија Бећировић: Па, упознајем када су оне дошле.

Заменик тужиоца: Је ли то било, да ли се сећате у јутарњим часовима или вечерњим?

Сведок Сенија Бећировић: У вечерњим часовима.

Заменик тужиоца: Како су оне изгледале?

Сведок Сенија Бећировић: Уплакано.

Заменик тужиоца: Рекли сте да се сећате њих, па мене занима, како сте Ви оценили њихову старосну доб, „Бета“ и „Гама“, да ли су оне више личиле на одрасле особе или је ближе деци?

Сведок Сенија Бећировић: „Алфа“ је изгледала, мислим, мало постарије, „Бета“, као дете неко, можда 18 година и „Гама“ је можда имала једно 20 година, нисам упућена, али могуће тако нешто.

Заменик тужиоца: Јесте Ви са њима разговарали овај било којом приликом у Малешину, па да их питате, шта се то њима десило, или су оне саме Вама говориле шта се то њима десило, те су ту дошле?

Сведок Сенија Бећировић: Па, ништа, оне кажу да су седеле и каже у кућу и они су наједном ушли и купили нас и каже, тамо су, шта су радили, не знам, нису даље причале и то је то.

Заменик тужиоца: Јесу помињале своју родбину?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: У ком смислу?

Сведок Сенија Бећировић: Па...

Заменик тужиоца: Да ли знају са њима шта је било или?

Сведок Сенија Бећировић: Па каже, шта ће бити са њима, они су у камиону, тако су причале.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви смели да питате некога од ове јединице, шта је то било са њима?

Сведок Сенија Бећировић: Па нисам ништа причала.

Заменик тужиоца: А да ли сте смели да питате за неког свог, родбину?

Сведок Сенија Бећировић: Па ја сам питала, ја сам питала Бана, питала сам за моје, наравно за своју матер и оца и две сестре, снајке и троје деце, питала сам, он каже, они су заробљени, они су отишли, испраћени и то је то, то је била прича само и ништа више.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви могли да овај одете у неку другу кућу, а да никога не питате, да се некоме не пријавите ако хоћете да идете и да ли сте уопште ишли, је ли то било могуће, да Ви својом вољом, без питања било кога, одете у неку другу кућу?

Сведок Сенија Бећировић: Не, нисам ја излазила, можда, за себе кажем да нисам излазила.

Заменик тужиоца: Да ли сте имали прилику да одете у кућу тамо где је био смештен Сима, Дина?

Сведок Сенија Бећировић: Па, нисам ја ишла, не знам, ја тамо нисам ишла, то је посебно, били су удаљени у односу на нас.

Заменик тужиоца: Да ли зна шта је било са Дином?

Сведок Сенија Бећировић: Па не знам, не знам, овај, она је славила рођендан и тако чујем, каже, убијена је, сада не знам ко, не могу, нико ми није...

Заменик тужиоца: Да ли је она Вама нека родица?

Сведок Сенија Бећировић: Она је моја комшиница, то је кућа до куће, и једна и друга.

Заменик тужиоца: Ако сам добро разумео, рекли сте и да се Дамир према Вама лепо понашао?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: У ком смислу?

Сведок Сенија Бећировић: Па није неки да, да је критиковао, да виче, ово, оно, никада није ништа, да каже, нормално.

Заменик тужиоца: Је ли било још некога осим Гаврић Томислава, да се тако понашао, а да можете да тако окарактерисхете његово понашање према Вама?

Сведок Сенија Бећировић: Па, не знам, Гаврић Томислав, па Гаврић Томислав да није одреаговао, да није ризиковао свој живот и да није мене превео, ми би све биле поубијане и он је доносио и храну нама и све.

Заменик тужиоца: Када је дошао.

Сведок Сенија Бећировић: Никада није био агресиван према иједној и увек је викао када неко трчи, немојте их дирати, нисмо дошли овде да се то изражавамо, ми смо дошли да се боримо, ако смо дошли.

Заменик тужиоца: Да ли знате када је дошао Богдановић Дамир?

Председник већа: Одговорила је, одговорила је.

Заменик тужиоца: Можете ли то да определите...

Председник већа: Одговорила је.

Заменик тужиоца: Молим?

Председник већа: Одговорила је.

Заменик тужиоца: Интересује ме ово, можете ли да определите, да ли је дошао пре Богдановић Дамир или Гаврић Томислав, можете ли у односу на то да определите?

Сведок Сенија Бећировић: Јој, не могу да се сетим. Чини ми се, али немојте ме, да је он мало пре дошао, да је, пошто је Муневра отишла тамо била са њим под заштиту.

Заменик тужиоца: Јесте Ви знали да је он Симин син?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Заменик тужиоца: Када сте то сазнали?

Сведок Сенија Бећировић: Када је Муневра, каже, добро је, сада сам се заштитила, каже, овај, од ових дошао је овај Симин син.

Заменик тужиоца: И до када Ви остајете у тој јединици у Малешићу?

Сведок Сенија Бећировић: Па до септембра, септембар, октобар, тако, септембар, па октобар, тако, не знам, половине октобра.

Заменик тужиоца: Где сте били, па сте напустили ту јединицу, из ког места?

Сведок Сенија Бећировић: Да ли је то, јој, не могу да се сетим, има доста места и они, Дрињача...

Заменик тужиоца: Ја ћу Вас подсетити, да ли сте чули за место Петковци?

Сведок Сенија Бећировић: Познато ми је, али...

Заменик тужиоца: Помињете Дрињача, да ли Вам то нешто освежава памћење?

Сведок Сенија Бећировић: Ма не, не, не, одакле сам, не знам одакле сам отишла, Малешић или је, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Да ли Ви можете да нам кажете, да ли сте запазили да у ту јединицу „Симини четници“ долазе и одлазе неки припадници?

Сведок Сенија Бећировић: Да, долазили су и одлазили.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате некога ко је накнадно дошао или отишао, пре него што сте Ви отишли?

Сведок Сенија Бећировић: Па долазили, пролазили, не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви касније, ако јесте, када сте сазнали имена тих људи који су били ту у тој јединици, са којима сте Ви били у Малешићу?

Сведок Сенија Бећировић: Па тако су се звали између себе.

Заменик тужиоца: А да ли сте сазнали њихова права имена и презимена?

Сведок Сенија Бећировић: Не, нико није презимена говорио.

Заменик тужиоца: Помињете често име Бане. Да ли Ви знате, ко је Бане?

Сведок Сенија Бећировић: Па, то је био један, као да је из специјалне јединице, са њим ниси имао никакав, био је тако, не знам, не могу да ти га опишем. Искрено речено...

Заменик тужиоца: Јесте некада сазнали по имену и презимену, ко је Бане?

Сведок Сенија Бећировић: Личио је много на Гаврића, тако, али у том контексту је био такав, па исто, ето, сада да Вам искрено кажем, седимо ја и „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, седимо ту, пијемо кафу и сада оне, овај, ми седимо и причамо, када у том контексту знаш иде Гаврић и она каже, јао овај ме је, каже, силовао, исто мало, каже, није то тај, то није овај, каже, овај други иде, каже, то је тај, има ожиљак овде, каже. Извините што се овако, али то је тако.

Заменик тужиоца: Рекли сте и када сте говорили о „Алфи“, „Бети“ и „Гама“ да су и оне прале униформу, чистиле кућу, да су биле силоване и каже, наравно да им је то неко рекао и тако даље. Откуд Ви то знате, јесу ли оне Вама то причале или сте Ви то видели?

Сведок Сенија Бећировић: Причале. Ми се састанемо када они оду на акцију и тако причамо, мада...

Заменик тужиоца: Јесте ли и Ви њима причали шта сте Ви преживели?

Сведок Сенија Бећировић: Да, причала је Славица више, више је Сена, оне су ме звали Сена, мени је име Сенија, „више је она препатила од вас, много мука је видела када је дошла, него ви што сада причате“, тако је она, у томе контексту рекла њима. Она је све то радила, што ми сада поделимо, каже, сви то, то ради.

Заменик тужиоца: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, захваљујем. Изволите, бранилац. Немате питања, него питам колегиницу Живановић, да ли Ви имате питања, јер био је предлог и Ваш?

Адв. Гордана Живановић: Да, адвокат Гордана Живановић, бранилац у оставци Гаврић Томислава, мало да се нашалимо. Нисам Вас ни видела ни чула, сада имам прилику да Вас видим и чујем.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Иако Вас је председник већа упозорио и поучио о Вашим правима, ја ћу Вас поново подсетити да сте као сведок ослобођени да одговарате на сва питања која Вас лично могу да доведу до кривичног прогона, Вас, Вама блиских људи, моралне штете и тога што би уопште нашкодило Вашем лику и делу. Ја ћу Вас само питати, да резимирамо, кажете, Гаврића сте видели август, септембар у Малешиху?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Да ли можете да ми одговорите, у то време када је он стигао у Малеших или нешто касније или како, како знате да се то тада дешавало?

Сведок Сенија Бећировић: Па тада је, он је стигао тада.

Адв. Гордана Живановић: Тада је стигао у Малеших?

Сведок Сенија Бећировић: Аха.

Адв. Гордана Живановић: Кажите ми, колико сте дуго са њим боравили на тим просторима, желим потпуно да исцрпим из Вас прецизан одговор, ако могу.

Сведок Сенија Бећировић: Не сећам се.

Адв. Гордана Живановић: Значи, месец дана, два месеца?

Сведок Сенија Бећировић: Месец дана.

Адв. Гордана Живановић: Када кажете – месец, на шта конкретно мислите?

Сведок Сенија Бећировић: Месец дана сам била под заштитом.

Адв. Гордана Живановић: Значи, месец дана боравите на том простору где се налази јединица?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Да ли за тих месец дана обилазите, односно мењате места у којима боравите или све време, тих месец дана, боравите у Малешућу?

Сведок Сенија Бећировић: Па мењали смо, ишли смо, не могу да се сетим сада места.

Адв. Гордана Живановић: Не инсистирам, просто питам, да ли сте у оквиру тих месец дана, променили неко место боравка или сте свих месец дана били у Малешућу?

Сведок Сенија Бећировић: Па не, променили смо.

Адв. Гордана Живановић: Променили сте место?

Сведок Сенија Бећировић: Аха.

Адв. Гордана Живановић: Након тих месец дана, да ли Ви напуштате ту јединицу „Симини четници“?

Сведок Сенија Бећировић: Аха, да.

Адв. Гордана Живановић: Значи, да покушамо да то, ја да закључим, а Ви потврдите или негирајте: ако сте се упознали са њим августа, крај августа, почетак септембра, боравили месец дана, да ли можемо да закључимо, да се сложимо, да сте Ви крајем октобра месеца, напустили, односно крајем септембра месеца и почетком октобра месеца, напустили Босну?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Како сте отишли из Босне?

Сведок Сенија Бећировић: Па отишли смо, пошто је сада, Гаврић, овај, рекао да ли ћеш ти да кренеш, да те ослободим ових мука овде, шта они раде, ја не могу више тебе да гледам.

Адв. Гордана Живановић: Хајде да покушамо, да будемо потпуно прецизни. Рекао, коме?

Сведок Сенија Бећировић: Мени.

Адв. Гордана Живановић: Значи, Вас пита, шта Вас пита?

Сведок Сенија Бећировић: Да ли ћете да идете, овде да не гледам ове муке и да поведете „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“.

Адв. Гордана Живановић: То је персирао Вам тада?

Сведок Сенија Бећировић: Није.

Адв. Гордана Живановић: Није, добро.

Сведок Сенија Бећировић: Извините, ја сам се већ...

Адв. Гордана Живановић: Добро, да ли хоћете да поведете „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Ви да поведете?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да поведе он са нама, када смо кренули.

Адв. Гордана Живановић: Је ли Ви урадили нешто по том питању, јел поведосте „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“?

Сведок Сенија Бећировић: Ја сам се вратила и „Алфа“ ми је рекла, овај, јој, каже, страх ме, каже, убиће га, тако је, није лош човек, каже, не смемо кренути, ти иди, каже. Плашила се она њему, да њега не убије неко.

Адв. Гордана Живановић: Страх је било „Алфу“ да не убију њега?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да, да га не убију, каже, није лош човек.

Адв. Гордана Живановић: Добро, како сте отишли, питах, речним путем, копненим путем?

Сведок Сенија Бећировић: Па отишли смо, прошли смо са, дошли смо до овога, камионом и прошли смо преко моста, пешке и ето.

Адв. Гордана Живановић: Преко моста пешке?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Тада сте се и растали од „Алфе“, „Бете“ и „Гаме“?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Сами сте отишли?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Добро. Претпостављам да сте се у Србији разишли или остали скупа?

Сведок Сенија Бећировић: Па, да ти кажем, ми смо, ја сам, овај, он је рекао, овај, Сенка, ја сам сада тебе ослободио, ти ако хоћеш да будеш са мном, ти одлучи или, овај, иди где хоћеш, ја сам сада тебе ослободио, наравно. И ја сам рекла, овај, ја хоћу да будем са тобом, ти си једини човек...

Адв. Гордана Живановић: То је Ваш избор?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Слоободан?

Сведок Сенија Бећировић: Једини човек који никада ништа ми ниси урадио.

Адв. Гордана Живановић: Да ли Вас је неко присилио на то?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Адв. Гордана Живановић: Добро. Вратићемо се мало у Малешић. Кажете да сте „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“ видели у Малешићу.

Сведок Сенија Бећировић: Аха.

Адв. Гордана Живановић: Помињете вечерњи сат?

Сведок Сенија Бећировић: Аха.

Адв. Гордана Живановић: Да ли можемо да се сложимо да, када то кажете, мислите на ноћ, вече када су доведене у Малешић?

Сведок Сенија Бећировић: 6 сати предвече, тако.

Адв. Гордана Живановић: Тај дан када су доведене или неки други дан?

Сведок Сенија Бећировић: Тај дан када су доведене.

Адв. Гордана Живановић: Тај дан када су доведене?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Да ли их све три видите тада?

Сведок Сенија Бећировић: Да, утрчале су, довеле су га ту, баш је та велика кућа била, на три спрата.

Адв. Гордана Живановић: Добро, рекосте да су плакале?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Кажите ми, јесте ли видели да је нека од њих повређена?

Сведок Сенија Бећировић: Па, нисам.

Адв. Гордана Живановић: Нисте? Сада ћу врло конкретно питање да Вам поставим, пошто сте ми дали негативан одговор, да нисте, а ја ћу сада опет да Вас питам, да ли сте видели да ли је „Алфа“ била повређена?

Сведок Сенија Бећировић: Па, у томе контексту, она је причала да је повређена и да је...

Адв. Гордана Живановић: Да ли сте Ви видели, ја питам? Значи, да ли сте видели било шта на њој што личи на повреду, конкретну повреду?

Сведок Сенија Бећировић: Па била је уплакана.

Адв. Гордана Живановић: Била је уплакана?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Значи то је оно што сте видели?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: И ништа више?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Добро. Да ли сте видели да је имала поцепану блузу?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, јесте, била је, дала сам јој веш свој да обуче.

Адв. Гордана Живановић: Дали сте јој веш свој да обуче?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Да ли је била крвава та блуза?

Сведок Сенија Бећировић: Па није била крвава.

Адв. Гордана Живановић: Није била крвава?

Сведок Сенија Бећировић: Није.

Адв. Гордана Живановић: Добро, хвала. Питаћу Вас ово, ти ретки сусрети вас или чести, сасвим свеједно, Вас, „Бете“, „Гаме“ и „Алфе“, кажете пијете кафе, седите, разговарате. Осим тога што су се жалиле, како сте рекли, да се свашта дешавало, јесу ли прецизирали конкретно, било која од њих три, шта им се десило, када им се десило и са ким им се то десило, ако се сећате?

Сведок Сенија Бећировић: Са ким се десило и...

Адв. Гордана Живановић: Јесам била јасна или хоћете да поновим питање?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да, наравно, са породицом је била, они су њу узели.

Адв. Гордана Живановић: Не, не, говоримо о боравку на простору Малешића, па онда дођу, па пијете кафу.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Оне се жале?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, наравно.

Адв. Гордана Живановић: Сви се некако међусобно жалите, је ли тако?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Гордана Живановић: Да ли Вам се жалила конкретно, било која од њих три, данас ми се десило то и то, са тим и тим, ту и ту?

Сведок Сенија Бећировић: То нису причале.

Адв. Гордана Живановић: То нису? На ово питање не морате да одговорите, закон Вам даје могућност да не одговорите, а ја ћу да Вас питам, да ли се иједна од њих три жалила да је Гаврић Томислав силовао?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Адв. Гордана Живановић: Да ли је Вама лично познато да је Гаврић Томислав било коју од њих три силовао?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Адв. Гордана Живановић: Да ли је неко у чети, било ко, од тих људи које сте спомињали, Богдан, Дејан, не знам, Тиша, кога сте споменули данас, казао, казао, па и Гаврић је то силовао, за њих три? Да ли Вам је казао неко од војника у одреду?

Сведок Сенија Бећировић: Не, не.

Адв. Гордана Живановић: Није?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Адв. Гордана Живановић: Добро. Када сте крајем септембра, кажете, крајем августа, почетком септембра, кажете, се упознали са Гаврићем и он је Вас узео у заштиту.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Гордана Живановић: Да ли можете конкретно да ми објасните, шта то значи?

Сведок Сенија Бећировић: Па то је заштита, исто на пример сада.

Адв. Гордана Живановић: Само се вежите за Вас, конкретно шта је то за Вас значило?

Сведок Сенија Бећировић: Па...

Адв. Гордана Живановић: Јесте ли променили начин становања, јесте ли променили начин спавања, јесте ли променили начин хране, начин разговора, начин дружења са људима, свеједно, било шта?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, да.

Адв. Гордана Живановић: Кажите ми, шта конкретно?

Сведок Сенија Бећировић: Па конкретно је било и свега, мислим промена, и нема ни туче, нема ни силовање, ни некије тих од тих.

Адв. Гордана Живановић: Нема туче, нема силовања, неки од тих.

Сведок Сенија Бећировић: Од тих, да спремаш, да се завитлаваш са овим.

Адв. Гордана Живановић: Хајде да Вас овде не прецизирам, пошто видим да не можете да ми се изјасните баш до краја, али добро, у сваком случају, нема туче, нема силовања. Станујете ли вас двоје негде на неком одвојеном месту?

Сведок Сенија Бећировић: Било смо у одвојеној кући.

Адв. Гордана Живановић: У одвојеној кући? Да ли је још неко боравио са вама у тој кући?

Сведок Сенија Бећировић: Па била је ту, била сам ја и било је још, чини ми се у Клиси, у Клиси је то било, чини ми се.

Адв. Гордана Живановић: У Клиси?

Сведок Сенија Бећировић: Да, да.

Председник већа: Шта у Клиси?

Сведок Сенија Бећировић: Да сам...

Адв. Гордана Живановић: Заједно су становали. Да ли се сећате, који је то период, везано за ово, крај августа, почетак октобра?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Адв. Гордана Живановић: Не можете да се сетите?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу.

Адв. Гордана Живановић: Добро, драга, хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Изволите.

Адв. Јасминка Кузовић: Добар дан, ја сам бранилац окривљеног Зорана Алића. Хтела бих неколико питања да Вам поставим. Прво, да ли знате, ко је то Зоран Алић, да ли га се сећате?

Сведок Сенија Бећировић: Сећам се.

Адв. Јасминка Кузовић: А како су га звали, опростите?

Сведок Сенија Бећировић: Зоран, Зока.

Адв. Јасминка Кузовић: Зока, аха.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Јасминка Кузовић: Да ли Вам се некада, пошто сте рекли да сте често контактирали и причали са заштићеним сведокињама „Алфа“ и „Бета“, да су Вам се оне жалиле, да ли су Вам се некада оне жалиле да их је он силовао, тукао?

Сведок Сенија Бећировић: Не сећам се.

Адв. Јасминка Кузовић: Не сећате се?

Сведок Сенија Бећировић: Не сећам се.

Адв. Јасминка Кузовић: Да ли је још неко у јединици био низак, црн, црну косу имао, да ли је било више таквих у јединици који су били ниски, црни и имали црну косу?

Сведок Сенија Бећировић: Млађи, је ли?

Адв. Јасминка Кузовић: Па млађи, сви су углавном били млађи.

Сведок Сенија Бећировић: Па, било је њих, али...

Адв. Јасминка Кузовић: Било их је?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Јасминка Кузовић: Добро, значи да ли су заштићене сведокиње, пре свега мислим на „Алфу“ и „Бету“, помињале нека конкретна имена, ко их је тукао, силовао?

Сведок Сенија Бећировић: Па, највише су се због Трцака, Бане, Грујић, једино то, највише су се жалиле на њих.

Адв. Јасминка Кузовић: Аха.

Сведок Сенија Бећировић: Жалиле су се.

Адв. Јасминка Кузовић: На њих су се жалиле?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Јасминка Кузовић: А како се према Вама Зока понашао?

Сведок Сенија Бећировић: Па, шта, увек је био оно, дете, детињаст и оде и никада није био, мислим, нормално.

Адв. Јасминка Кузовић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли има још неко питања? Изволите.

Адв. Светлана Бобић: Адвокат Светлана Бобић. Кажите ми само, да ли можете да нам опишете овога Грујића, како је изгледао?

Сведок Сенија Бећировић: Па он је лебео, низак, ћелав.

Адв. Светлана Бобић: Да ли је имао браду или није имао браду?

Сведок Сенија Бећировић: Имао је, чини ми се, имао је, да ли је имао.

Адв. Светлана Бобић: Да ли је имао или није? Је ли одговорила? Је или није?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте имао браду.

Адв. Светлана Бобић: Хвала.

Председник већа: Изволите.

Адв. Горан Нинић: Добар дан, ја сам адвокат Горан Нинић, бранилац Драгане Ђекић. Хоћу да Вас подсетим на, односно да видим да ли можете да се сетите. Да ли уопште знате, да ли је Драгана Ђекић док сте Ви били у Малешићу, била рањена? Имате ли то сећање или ту информацију?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Адв. Горан Нинић: Не сећате се, добро, није проблем. Реците ми, кажете са Вама су истовремено дошле и сестре Карић. Реците ми, какав је статус био Елмедине Карић у то време тамо, како је била обучена?

Сведок Сенија Бећировић: У маскирно одело.

Адв. Горан Нинић: У маскирно одело?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Горан Нинић: Је ли имала она неко наоружање са собом?

Сведок Сенија Бећировић: Имала је као неки, бели, бели пиштољ, имала је.

Адв. Горан Нинић: Када кажете бели пиштољ, да ли то значи да је у суштини она имала онај бели опасач са футролом, па унутра пиштољ?

Сведок Сенија Бећировић: Тачно, тачно.

Адв. Горан Нинић: Или бели пиштољ?

Сведок Сенија Бећировић: Опасач са...

Адв. Горан Нинић: А реците ми, то што кажете, када оду у акцију, ми смо седеле некада заједно. Је ли она некада ишла у акције са Симом? Да ли се сећате да сте некада седеле, а да она није седела са вама?

Сведок Сенија Бећировић: Па било је то, била је Муневера, али ње некада има, некада је нема, сада не знам где је она ишла, да ли је кући спавати шта знам.

Адв. Горан Нинић: Хоћете да ми помогнете, ако се сећате, наравно, исто, то вече када су „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, ја ћу бити мало директнији од колегинице Живановић, она је овако суптилнија по природи, овај, па ћу ја бити мало директнији, када су доведена овај, доведени у кућу у којој сте Ви били, да ли је на „Алфи“ било трагова рецимо повреда на устима, око уста, крварења из десни, из тог дела, значи део лица? „Алфа“ је најстарија, да Вас подсетим, да знате о коме причамо.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Горан Нинић: Да ли сте Ви када сте их видели, да ли сте Ви на њој приметили те врсте повреда на лицу?

Сведок Сенија Бећировић: Па нисам видела.

Адв. Горан Нинић: Нисте видели?

Сведок Сенија Бећировић: Нисам видела, али била је мислим оно...

Адв. Горан Нинић: Да ли можете да се сетите, ко је све био у кући са Вама, када су њих три доведене у ту кућу?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Горан Нинић: Хоћете да нам кажете, ко је био у кући са Вама када су њих три доведене?

Сведок Сенија Бећировић: Био је Златомир.

Адв. Горан Нинић: Само је он био са Вама?

Сведок Сенија Бећировић: У тој кући, јесте.

Адв. Горан Нинић: Са Вама у кући?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте.

Адв. Горан Нинић: И он их је сачекао, је ли?

Сведок Сенија Бећировић: Јесте, није, ја сам била ту сама, биле смо ми сви заједно и после смо, овај, јесам ја то нешто сада помешала и после су оне дошле, пошто сам ја отишла у ту кућу, а ове су вама остале. Нешто сам помешала ту.

Адв. Горан Нинић: Ја нисам најбоље разумео. Хајде полако да видимо, значи, у моменту када их Ви први пут видите, у којој кући Ви видите?

Сведок Сенија Бећировић: Па, где су биле, са мном су биле.

Адв. Горан Нинић: Значи у кући где се Ви налазите?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Горан Нинић: И Ви касније одлазите из те куће, значи ја сам Вас питао, ко је био са Вама у кући, када су оне дошле?

Сведок Сенија Бећировић: Оне када су дошле, оне када су дошле, и сутрадан су опет отишле из те куће, значи дошле су, биле су и отишле.

Адв. Горан Нинић: Ја Вас питам за то вече, ако се сећате.

Сведок Сенија Бећировић: А за то вече?

Адв. Горан Нинић: Ако се сећате, ако се не сећате, није никакав проблем. Само ми реците, значи то вече када су оне доведене, када сте Ви видели да немају повреде на лицу и тако даље, значи за тај моменат Вас питам, тог момента, ко се надази са Вама у кући, са ким сте Ви ту и шта, тада када оне долазе први пут, не касније где сте Ви, где су оне отишле.

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Адв. Горан Нинић: Није ни битно, реците ми, током августа месеца, да ли је сведокиња „Гама“, ако се сећате, где је она била, у којој кући је била распоређена и са ким је она била?

Сведок Сенија Бећировић: Са Трцком.

Адв. Горан Нинић: Је ли она са Трцком била заједно у кући где сте Ви били?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Адв. Горан Нинић: Била је у некој посебној кући?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Адв. Горан Нинић: А да ли знате где је Драгана у то време, у којој кући је она била, да ли је била у једној где сте били Ви или где је тамо...

Сведок Сенија Бећировић: Били су под заштитом там и ова „Бета“.

Адв. Горан Нинић: Добро, добро, реците ми само, где је Драгана боравила у то време, када је „Гама“ била са Трцком? Да ли је била са њом у кући или у некој другој кући?

Сведок Сенија Бећировић: У некој другој.

Адв. Горан Нинић: У другој кући? Добро, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања? Да ли још неко има питања? Оптужени, да ли имају питања? Изволите, Драгана Ђекић.

Опт. Драгана Ђекић: Госпођо Бећировић, једно питање, када сам ја била рањена, ко је био уз мене?

Сведок Сенија Бећировић: Ја сам била.

Опт. Драгана Ђекић: Ко је мени помагао та два, три дана док сам остала да средим санитет, да одлазим до WC-а, да вршим тоалету и остало?

Сведок Сенија Бећировић: Ја сам била.

Опт. Драгана Ђекић: Ви? Да ли се можете сетити, ако се сетите, док Гаврић Томислав није стигао, ко Вас је највише штитио тамо?

Сведок Сенија Бећировић: Ти.

Опт. Драгана Ђекић: Да ли можете само да ми опишете, бар један начин, да ли сам Вас икада упутила да побегнете одатле?

Сведок Сенија Бећировић: Па викала си, искрено речено, Сенка, хајте, хајте, шта ћете овде, хајмо да одемо одавде. Било је и теби исто много тешко и...

Опт. Драгана Ђекић: Да ли сте икада видели, икада видели или чули, од било које ове три заштићене сведокиње, да сам ја на било који начин увредила, ударила или на било који начин нечовечно поступила према њима?

Сведок Сенија Бећировић: Не, нису се жалиле.

Опт. Драгана Ђекић: За ове друге две, Муневеру и Дину?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Опт. Драгана Ђекић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, изволите, оптужени Алић.

Опт. Зоран Алић: Добар дан, окривљени Алић Зоран. Госпођо Сенија, пошто Вас ја најбоље познајем овде, сем Вашег супруга, реците ми, када смо Вас заробили у Вашем селу, да ли сам Вам ја, али искрено, молим Вас, нешто зло урадио?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Опт. Зоран Алић: Овим двома, Дини и Муневери, да сте Ви видели, да сте видели?

Сведок Сенија Бећировић: Нисам ја видела.

Опт. Зоран Алић: У реду. А реците ми, после рата када сте дошли у Србију, да ли је код од заштићених сведока долазио код Вас?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Опт. Зоран Алић: Од заштићених сведокиња, „Алфа“, „Гама“, „Бета“, јесу долазиле код Вас кући?

Сведок Сенија Бећировић: „Алфа“.

Опт. Зоран Алић: „Гама“ или „Бета“, да ли су долазиле код Вас у Србију?

Сведок Сенија Бећировић: „Гама“ и „Бета“? Долазила је „Бета“, „Гама“, ту су оне, ја нисам, тек смо се узели, долазиле су, тражиле су нас и ту су јеле, пиле, купале се, ова „Бета“, „Бета“ је била удата ту у Шапцу, близу...

Опт. Зоран Алић: Не морате.

Сведок Сенија Бећировић: Није важно, ова „Гама“ је била у Лозници, али она је долазила ту, имала је осећања према Томиславу, који је њима пружао све добро.

Опт. Зоран Алић: Добро, ја питам за мене. Ово док смо били у Малешифу...

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Опт. Зоран Алић: Да ли сте икад видели да сам ја „Алфу“, „Гаму“, „Бету“ икад повредио икако?

Сведок Сенија Бећировић: Нисам, нисам.

Опт. Зоран Алић: У реду, хвала ти.

Председник већа: Изволите. Оптужени Гаврић Томислав, представите се.

Опт. Томислав Гаврић: Супруг од Сеније. Пропустила си много ствари мислим...

Сведок Сенија Бећировић: Да, да, не могу да се сетим.

Опт. Томислав Гаврић: Твој је избор јел. Молим те да поновиш, да објасниш колико су пута били „Гама“ и „Бета“ код нас у кући у стану, колико су пута спавале, јеле, окупале се, колико сам им пута дао новаца ја?

Сведок Сенија Бећировић: Више пута.

Опт.Томислав Гаврић: Колико више пута?

Сведок Сенија Бећировић: Па сад не могу....

Опт.Томислав Гаврић: 10, 20, 30?

Сведок Сенија Бећировић: Десет, петнаест пута је била, ова мала што је била у Шапцу она је нон стоп била.

Опт.Томислав Гаврић: Да ли су се икад теби повериле као женскиње, Гаврић је овакав, онакав што ти не знаш?

Сведок Сенија Бећировић: Оне су рекле да сам ја...

Опт.Томислав Гаврић: Не, не питам те то. Питам те да ли су ти када рекле шта лоше о мени?

Сведок Сенија Бећировић: Не, никад ништа лоше нису рекле, оне да су лоше оне не би ти ни долазиле, бежала би ко ђаво од крста од тебе.

Опт.Томислав Гаврић: Па то треба да појасниш суду?

Сведок Сенија Бећировић: Па ја објашњавам, ја не знам сад...

Опт.Томислав Гаврић: Па ја не знам, мислим да не испадне да ја...

Председник већа: Дајте кроз питања, кроз питања.

Сведок Сенија Бећировић: Па дај ти питања мени онда.

Председник већа: Поставите јој конкретно питање шта Вас интересује?

Опт.Томислав Гаврић: Колико су, опет, колико су отприлике пута биле код нас?

Председник већа: Ма то је одговорила, немојте више инсистирати.

Сведок Сенија Бећировић: Више пута. Да. Даље, постави још.

Опт.Томислав Гаврић: Сад ћу да те питам, ако се сетиш јел. Када сам те превео преко из Босне у Србију.

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Опт.Томислав Гаврић: Да ли сам се ја вратио у Босну или сам отишао са тобом у Шабац?

Сведок Сенија Бећировић: Отишли сте у Шабац.

Опт.Томислав Гаврић: Ко је отишао то у Шабац?

Сведок Сенија Бећировић: Ви сте се вратили, мене сте испратили у аутобус и вратили сте се, да идем у Шабац.

Опт.Томислав Гаврић: А ко се вратио у Босну?

Сведок Сенија Бећировић: Ти.

Опт.Томислав Гаврић: Добро. Јесам ли ја имао намеру да те оженим, али буди искрена овде?

Сведок Сенија Бећировић: Па рекли сте...

Опт.Томислав Гаврић: Буди искрена.

Председник већа: Полако.

Сведок Сенија Бећировић: Ти ниси имао јел намеру.

Опт.Томислав Гаврић: Па ти, ти то сматраш.

Сведок Сенија Бећировић: Па не знам ја сад да ли си ти имао намеру или ниси али...

Опт.Томислав Гаврић: Искрено?

Сведок Сенија Бећировић: Па имао си намеру ваљда да ме ожениш.

Опт.Томислав Гаврић: Јесам ли те одвео и пустио сам те кад сам те нашао...

Сведок Сенија Бећировић: У Новом Саду.

Опт.Томислав Гаврић: Причај истину, причај истину. Па не договорили смо се кад дође овде да прича истину.

Председник већа: А шта, јел она не прича истину, а шта није истина?

Опт.Томислав Гаврић: Па има неких ствари што...

Председник већа: Реците шта није истина?

Сведок Сенија Бећировић: Знаш шта, кад ме испратио....

Председник већа: Сачекајте молим Вас. Реците шта није то истинито?

Сведок Сенија Бећировић: Шта сад није истина?

Председник већа: Које су то неке ствари неистините?

Сведок Сенија Бећировић: Шта није истина. Кад си ме испратио и рекао да одем, ја сам дошла у Шабац и отишла сам у Нови Сад и ти си дошо у Нови Сад по мене и то је то.

Опт. Томислав Гаврић: Када си седела, када си пила кафу са оштећенима.

Сведок Сенија Бећировић: Да?

Опт. Томислав Гаврић: Да ли си видела камион са лешевима?

Сведок Сенија Бећировић: Са лешевима? Не.

Опт. Томислав Гаврић: Ниси сигурно?

Сведок Сенија Бећировић: Био је камион, али нисам видела лешеве.

Опт. Томислав Гаврић: ОК. Ви сте често пили кафу?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Опт. Томислав Гаврић: Добро. Реци ми како памтиш Трцка?

Сведок Сенија Бећировић: Па памтим га зато што је он...

Опт. Томислав Гаврић: Јел га памтиш по добру или по злу?

Сведок Сенија Бећировић: Па да ти кажем искрено био је и безобразан и...

Опт. Томислав Гаврић: Скраћено. По добру или по злу?

Сведок Сенија Бећировић: По добру.

Опт. Томислав Гаврић: Не може овакав и онакав, ил је добар или је зао?

Сведок Сенија Бећировић: Па шта ја сад имам са њим кад сам већ причала за њега да је он мене заробио, да је овај...

Опт. Томислав Гаврић: Добро, добро. Знате шта ја више немам шта да питам.

Председник већа: Добро, ако немате више питања вратите се на место. А реците ми молим Вас јесте ли Ви нешто прали Вашем садашњем супругу, јесте ли прали неке ствари, веш, јесте ли му прали униформу?

Сведок Сенија Бећировић: Па прљав веш, униформу јесам наравно прала.

Председник већа: А што сте му прали?

Сведок Сенија Бећировић: Па зато што не волим да буде прљав нако и испрљан.

Председник већа: А где сте те ствари прали?

Сведок Сенија Бећировић: Ја не могу сад да се сетим.

Председник већа: Јел била нека чесма?

Сведок Сенија Бећировић: Била је.

Председник већа: Знате зашто Вас питам. Зато што је Гаврић својевремено кад је дао своју одбрану говорио о томе да сте Ви њему пришли на некој чесми кад сте видели да је он прао ствари.

Сведок Сенија Бећировић: Наравно.

Председник већа: Е па испричајте, шта је то било?

Сведок Сенија Бећировић: Наравно је то било, ја сам већ потпуно, не могу да се сетим људи, не знам, страшно.

Председник већа: Па како је то изгледало?

Сведок Сенија Бећировић: Више не могу да. Пришла сам ту и ја сам прала веш, сад се не могу да се сетим ни где сам била.

Председник већа: Шта сте прали?

Сведок Сенија Бећировић: Па веш.

Председник већа: И? И какав је то био сусрет са Гаврићем ту?

Сведок Сенија Бећировић: Па шта да кажем не знам.

Председник већа: А јел прао некад он своје ствари?

Сведок Сенија Бећировић: Па да ти кажем опере сам себи некад, а и ја кажем ајде да ја пођем, видим да је он неки да би могла да пређем тамо. И ја сам пролазила и он тако....

Председник већа: Добро. Ево ја ћу Вам показати неке фотографије, па ћете ми рећи шта препознајете и да ли Вам нешто значе ове фотографије. Хоћете паузу или можете да погледате само фотографије? Ја колико сам схватила нема питања више, једино не знам пуномоћник оштећених да ли Ви имате питања? Немате. Ево ја ћу Вам показати фотографије које се налазе овде у списима. То су ознаке I-L/I, дакле на њима се налазе неке куће па Ви читајте са стране имате ознаке 1, 2. Хоћете молим Вас да дате сведоку.

Погледајте те фотографије, Ви знате све те фотографије то су куће и кажите да ли нешто препознајете на тој фотографији, да ли се сећате из тог периода?

Сведок Сенија Бећировић: Само да погледам.

Председник већа: Ако неку фотографију препознате реците шта се налази ту. Само ове фотографије што су ту.

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Не сећате се ничега?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Не препознајете ни једну фотографију јел тако? Ове куће ту што се виде, да ли препознајете неку кућу? Јесте ли препознали нешто или не?

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим, никакве куће...

Председник већа: Не? Добро, ево даћу Вам сада још неке фотографије. То су фотографије означене у спису 12/6, 13/6, 14/6, 15/6, 16/6. Погледајте ове фотографије и да ли препознајете неко лице на овој фотографији? Коју фотографију гледате, дајте реците нам ознаку, пише Вам. Укључите микрофон. Па окреће, гледа фотографије. Јел тако, јел гледате ове фотографије?

Сведок Сенија Бећировић: Ту сам, у овим сам Гаврића свог супруга видела у тој фотографији.

Председник већа: Којој, па зато Вам кажем, ако препознате одмах реците, на овој фотографији ознака та и та и препознала сам тога.

Сведок Сенија Бећировић: Да. Сад овде не могу да се сетим.

Председник већа: Само вртите, идите по реду, погледајте прву фотографију. Ко је на тој фотографији?

Сведок Сенија Бећировић: Не знам.

Председник већа: Не знате, ајмо даље.

Судијски помоћник Никола Ускоковић: 12/6 је ознака.

Председник већа: Не препознаје никога.

Сведок Сенија Бећировић: 13/6.

Председник већа: Погледајте добро.

Сведок Сенија Бећировић: 14/6.

Председник већа: Јел познајете ту некога?

Сведок Сенија Бећировић: Сад, да ли је ово Драгана или није, не могу да се сетим. Нисам сигурна сад.

Председник већа: Значи на фотографији 14/6 нисте сигурни да ли је Драгана?

Сведок Сенија Бећировић: Нисам

Председник већа: Добро.

Сведок Сенија Бећировић: 15/6.

Председник већа: Ко је ту?

Сведок Сенија Бећировић: Не знам.

Сведок Сенија Бећировић: 16/6.

Председник већа: Ко је ту? Не знате?

Сведок Сенија Бећировић: Не.

Председник већа: Добро. А реците ми још само Дина како је она изгледала?

Сведок Сенија Бећировић: Висока.

Председник већа: Какву је косу имала?

Сведок Сенија Бећировић: Смеђу.

Председник већа: Кратка, дужа, каква је била коса у оно време? Полако, покушајте да се сетите.

Сведок Сенија Бећировић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Па јел имала кратку ко Ви косу, дужу косу, до рамена, какву? Не можете да се сетите?

Сведок Сенија Бећировић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Ако нема више питања то би било све. Јел Ви имате трошкове доласка јел тако?

Сведок Сенија Бећировић: Да [REDACTED]

Председник већа: Ви сте дошли колима?

Сведок Сенија Бећировић: Да.

Председник већа:

Сведок тражи трошкове, на име доласка у суд.

Одакле сте дошли?

Сведок Сенија Бећировић: Из Шапца.

Председник већа:

На име доласка у суд из Шапца и натраг, а све укупно што износи 6.480,00 динара.

Ви сте долазили и прошлог пута сте били јел тако?

Сведок Сенија Бећировић: Јесам, јесам.

Председник већа: Дакле, одобрени су вам и они прошли трошкови и ови сада. Добро можете ићи. Хвала Вам што сте дошли да сведочите. Направићемо паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 15 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставља се са главним претресом у 17.00 часова.

Позовите сведока Јеремић Радослава.

Испитивање сведока Радослава Јеремића

Пред судом је сведок Јеремић Радослав, чији идентитет се утврђује из [REDACTED]
[REDACTED] Реците ми дан и место рођења?

Сведок Радослав Јеремић: [REDACTED]

Председник већа: Када сте рођени?

Сведок Радослав Јеремић: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Јединствени матични број [REDACTED] је ваше пребивалиште?

Сведок Радослав Јеремић [REDACTED]

Председник већа: Која адреса?

Сведок Радослав Јеремић: Иста, иста.

Председник већа: Исто?

Сведок Радослав Јеремић: Исто.

Председник већа: Добро. Да ли познајете овде оптужене Богдановић Дамира?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Гаврић Томислава?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Шевић Ђорђа?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Алић Зорана?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Ђурђевић Зорана?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Ђекић Драгану?

Сведок Радослав Јеремић: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Јел Вам то јасно?

Сведок Радослав Јеремић: Јесте.

Председник већа: По закону дужни сте да положите заклетву па Вас молим да прочитате текст заклетве. На глас прочитајте.

Сведок Радослав Јеремих: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питао говорити само истину и ништа друго осим онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, Ви знате зашто сте позвани у суд, Ви сте и давали исказ пред овим судом 10.октобра 2011.године, јел Ви остајете код овог исказа?

Сведок Радослав Јеремих: Да.

Председник већа: Сећате се о чему сте говорили?

Сведок Радослав Јеремих: Да.

Председник већа: Јесте ли Ви били на ратишту?

Сведок Радослав Јеремих: Не.

Председник већа: Нисте били?

Сведок Радослав Јеремих: Не, не.

Председник већа: Никада?

Сведок Радослав Јеремих: Не.

Председник већа: Изволите тужиоце, јел имате питања?

Заменик тужиоца: Господине Јеремиху да ли сте Ви ожењени?

Сведок Радослав Јеремих: Јесам.

Заменик тужиоца: Имате деце?

Сведок Радослав Јеремих: Да.

Заменик тужиоца: Одакле је Ваша супруга, немојте говорити?

Сведок Радослав Јеремих: Шта да Вам кажем, то је ипак моја приватна ствар као прво, ваљда ме разумете.

Заменик тужиоца: На питање председнице већа рекосте да нисте били на ратишту јел?

Сведок Радослав Јеремих: Не. Чиме се то доказује и ко би то доказао?

Заменик тужиоца: Па сада је мање битно чиме би то доказали, него је битно да нам говорите истину као сведок.

Сведок Радослав Јерemiћ: Не, не, не. Јел ја у принципу не стојим добро са командном одговорношћу. На пример официри небитно колико су они завршили школе и шта су и ко су никад се нисмо слагали па не интересују ме туђи ратови и тако.

Заменик тужиоца: Да ли сте познавали Богдановић Симу?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не, нисам никада био у контакту са тог човека а име и презиме ми ништа не значе.

Заменик тужиоца: Јесте ли били уопште на подручју Босне и Херцеговине некада?

Сведок Радослав Јерemiћ: 2003.

Заменик тужиоца: Пре тога?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не.

Заменик тужиоца: Јесте ли служили војску?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да.

Заменик тужиоца: Где?

Сведок Радослав Јерemiћ: У Малом Лошињу ако знате где је.

Заменик тужиоца: Чуо сам.

Сведок Радослав Јерemiћ: То је Хрватска па при самој Италијанској граници. Давно, давно је то било.

Заменик тужиоца: Да ли сте некад били мобилисани?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да, резервни састав.

Заменик тужиоца: Када је то било?

Сведок Радослав Јерemiћ: Обично шта знам, било је од осамдесетих година, тако нешто, неке трзавице, ово оно, шта, по позиву нормална ствар али није било никаквог рата колико се ја сећам, колико знам.

Заменик тужиоца: Јесте ли чули да је био рат у Босни и Херцеговини?

Сведок Радослав Јерemiћ: Преко телевизије, мада и то сам слабо пратио.

Заменик тужиоца: Јел Ви не желите овде да сведочите или?

Сведок Радослав Јерemiћ: Ја сам се управо овде закleo само оно што знам и говорићу истину, а шта је за Вас истина, шта је за мене ваљда ме разумете.

Заменик тужиоца: Ми смо овде испитали у поступку више сведока који су потврдили да сте Ви током рата у Босни и Херцеговини '92. године били на подручју Босне и Херцеговине у једној јединици која је учествовала тамо у сукобима.

Сведок Радослав Јерemiћ: Искрено да Вам кажем ако гледајући оно што је писало у новинама и због чега сам хапшен на правде бога, сувише је коментарисати.

Заменик тужиоца: Јел мислите да се ту ради о неком другом Јерemiћ Радославу а не?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не, ја колико се сећам у том времену када сам хапшен због наводно неког злочина нека кривична пријава, не знам која је особа била, нека Наташа Кандић имао сам у рукама њену кривичну пријаву, имао сам десет имена, шест презимена, ни један нисам био ја, молим вас господо. Да ли је то неком мило или драго мени није ни једно.

Заменик тужиоца: И како је дошло до те замене, имате ли Ви неко објашњење?

Сведок Радослав Јерemiћ: До чега је дошло?

Заменик тужиоца: До замене?

Сведок Радослав Јерemiћ: Па то је нека злонамера, злонамера али чија је паметан човек може да види. Сваки паметан. Чиста злонамера, ништа више, бар што се тиче мене, јер ничије име није криминалац или слично томе, не дај боже нечије име да може да изврши неки злочин, нечије име.

Заменик тужиоца: А шта мислите што би ти сведоци помињали тебе да си био тамо?

Сведок Радослав Јерemiћ: Па зар је судећи тешко оно што је писало у новинама тешко свалити неку причу на име и презиме, јел то тешко, није. Најмањи проблем после свега.

Заменик тужиоца: И откуд баш да Вас нађу, што нису нашли неког другог које је објашњење?

Сведок Радослав Јерemiћ: А то треба да питате неке друге, ко зна кога тамо, ја у ствари не бавим се тиме, кад би се и бавио открио би ко је иза свега тога. Би сигурно и питао бих га шта хоће у вези са тим да каже.

Заменик тужиоца: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Добро, да ли Ви имате колегенице? Немате. Да ли ви имате питања, одбрана? Изволите.

Адв.Светлана Бобић: Ја не разумем ово што сте рекли паметан човек зна чија је то зла намера била, та кривична пријава. Јел можете да нам објасните то?

Сведок Радослав Јеремић: Па паметан човек, свако ко је паметан човек или искрен једноставно разуме.

Адв.Светлана Бобић: Ја не разумем, не знам да ли си паметна, јел можете да ми објасните?

Сведок Радослав Јеремић: А ко сте Ви?

Адв.Светлана Бобић: Ја сам адвокат Светлана Бобић?

Сведок Радослав Јеремић: А чији адвокат?

Председник већа: Бранилац оптуженог Ђурђевића.

Адв.Светлана Бобић: Бранилац једног од оптужених.

Сведок Радослав Јеремић: Ја ништа ми не значи име тог Вашег кога Ви браните, нити презиме, нити било шта у животу. Ништа ми не значи.

Адв.Светлана Бобић: Не, не, ја не питам за њега, него рекли сте кривична пријава против Вас је била зла намера нечија паметан човек зна, али ја не разумем шта...?

Сведок Радослав Јеремић: Па управо сам поменуо која ми је особа десет имена и шест презимена поменула на тој кривиној пријави да ја нисам био тај.

Адв.Светлана Бобић: Која особа?

Сведок Радослав Јеремић: Нека Наташа Кандић, не знам ни ко је ни шта је.

Адв.Светлана Бобић: А десет имена којих?

Сведок Радослав Јеремић: Па Јанко, Марко, ово оно, да Вам не причам даље значи и шест презимена, ни једно нисам био ја господо. Да ли ме разумете?

Адв.Светлана Бобић: Не.

Сведок Радослав Јеремић: Како онда да причам.

Председник већа: Само полако молим вас.

Сведок Радослав Јеремић: О чему.

Адв.Светлана Бобић: Десет имена да сте се Ви, Ви по десет имена мењали или како?

Сведок Радослав Јерemiћ: Јесте, јесте, заменили идентитет уместо небитно ко сам ја и шта сам нећу сад да помињем, пошто видим да се моје име злоупотребљава у сваки могући начин, десет имена су ми дали и шест презимена.

Адв.Светлана Бобић: Да сте користили туђе име?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да, да, да, док су ме једноставно нацрнили као овца а нисам овца, једноставно сам човек ко и сваки.

Адв.Светлана Бобић: Јел имате Ви породицу?

Сведок Радослав Јерemiћ: То је моја приватна ствар, недозвољавам нико да задире у моју породицу, небитно ко сте и шта сте.

Адв.Светлана Бобић: Јел можете да нам кажете, Ви само реците нећу да одговорим али ја Вам морам поставит ова питања. Да ли имате супругу?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да ли имаам супругу?

Адв.Светлана Бобић: Да, да ли сте ожењени?

Сведок Радослав Јерemiћ: Јесам.

Адв.Светлана Бобић: Суд вероватно неће дозволити да ја поставим ово питања али ја бих га молила да напише на папир име и презиме своје супруге.

Председник већа: Која питања? Не. Конкретно питање. Погледајте, то су три заштићене сведокиње, погледајте да ли познајете неку од ових? Немојте говорити име и презиме.

Адв.Светлана Бобић: Ми их зовемо „Алфа“, „Бета“ и „Гама“ јер не смемо помињати њихова имена.

Председник већа: Значи немојте имена.

Сведок Радослав Јерemiћ: Прву познам.

Председник већа: Познајете, то је Ваша супруга? Добро.

Адв.Светлана Бобић: Ваша супруга се зове тако како ту пише, а ми не смемо да изговоримо?

Сведок Радослав Јерemiћ: Нормално, шта има ту лоше, нема ништа лоше.

Председник већа: Нема ништа, само, то није ништа страшно да одговорите. То је као кад би Вас питали за Ваше личне податке, па јесте ли ожењени, нисте ожењени, имате деце, немате деце, разумете?

Сведок Радослав Јерemiћ: Ма разумем, али ипак то је моје, држим до себе, приватна ствар, не дозвољавам нико у породицу да ми дира, ни слично томе.

Председник већа: Ништа то није толико приватно, нешто задирање у приватне ствари...

Сведок Радослав Јерemiћ: Мени јесте.

Председник већа: ...како Ви то доживљавате, значи то је само податак, да ли сте ожењени, да ли имате децу и да кажете да ли је то Ваша супруга или не, ништа више од Вас се не...

Сведок Радослав Јерemiћ: Реко сам, реко сам.

Адв.Светлана Бобић: Када сте упознали Вашу супругу?

Сведок Радослав Јерemiћ: Реко сам, ипак, да је то моја приватна ствар.

Председник већа: Дакле, је ли ово сад што смо рекли, прво што је име, то је „Алфа“ Ваша супруга?

Сведок Радослав Јерemiћ: Тако је.

Председник већа: Добро.

Адв.Светлана Бобић: Моје питање је било када и где је упознао супругу?

Сведок Радослав Јерemiћ: Реко сам то је моја приватна ствар.

Адв.Светлана Бобић: Колико година има Ваша супруга?

Сведок Радослав Јерemiћ: 56, ако не више.

Адв.Светлана Бобић: Лакше нам је ако кажете које је годиште, ми ћемо израчунати, 56?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да Вам кажем годиште, па још и име да Вам кажем, јел треба још нешто?

Адв.Светлана Бобић: Не, не, добро. Колико има година?

Сведок Радослав Јерemiћ: 54, 56 у ствари, ако не грешим. Ви ме збуњујете управо.

Адв.Светлана Бобић: Колико Ви имате година?

Председник већа: Сад је рекао које је годиште, немојте сад толико инсистирати, он је рекао своје годиште.

Адв.Светлана Бобић: Па рекао је 56., то значи да је она старија од њега...

Председник већа: Видите да је и узнемирен, не може вероватно сад да израчуна.

Сведок Радослав Јеремић: Па нервира ме, ја сам и онако изнервиран уопште.

Председник већа: Не можете тако да се понашате, молим Вас, смирите се, усредсредите се на питање, одговорите. Ви имате и она упозорења да нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког другог изложили тешкој срамоти, знатној кривичној одговорности, јесте ли то разумели?

Сведок Радослав Јеремић: Управо сам то госпођи и рекао, она мени опет контрира.

Председник већа: Знатној материјалној штети.

Адв. Горан Нинић: Није годиште нешто што ће Вас изложити...

Председник већа: Рекао је, рекао је, не инсистирајте на годишту, рекао је у својим личним подацима кад сам га питала које је годиште.

Адв.Светлана Бобић: Је ли она старија или млађа од Вас, Ваша супруга?

Сведок Радослав Јеремић: Старија, старија.

Адв.Светлана Бобић: Колико?

Сведок Радослав Јеремић: Годину дана.

Адв.Светлана Бобић: Колико?

Сведок Радослав Јеремић: Годину дана.

Адв.Светлана Бобић: Добро, кад сте рекли 56 то би било 10 година, претпостављам да сте се забунили. Је ли Вам то она рекла?

Сведок Радослав Јеремић: Молим?

Адв.Светлана Бобић: Је ли Вам она рекла колико има година?

Сведок Радослав Јеремић: Па толико сам писмен да могу да израчунам од кад је рођена до ових година.

Адв.Светлана Бобић: Да, али не можете нам рећи кад је рођена, како сте сазнали кад је рођена, је ли Вам то она рекла?

Сведок Радослав Јеремић: '64.године, је ли Вам довољно?

Адв.Светлана Бобић: Јесте ли то прочитали негде или Вам је она то рекла?

Сведок Радослав Јеремић: Па кад узмемо у обзир да сам венчан са том особом онда ваљда Вам је јасно да треба да знам.

Адв.Светлана Бобић: У изводу из Ваше књиге венчаних пише другачије, зато Вас то питам.

Сведок Радослав Јеремић: Неће моћи. Грешите.

Адв.Светлана Бобић: Је ли можете.....

Председник већа: Молим Вас, чему сврха тог испитивања?

Адв.Светлана Бобић: Хоћу да утврдим идентитет.

Председник већа: Да утврдите идентитет?

Адв.Светлана Бобић: Да.

Председник већа: Идентитет је утврђен, суд је утврдио идентитет заштићене сведокиње.

Адв.Светлана Бобић: Одбите питање, ја сам само питала, рекла да у изводу из књиге венчаних не пише да је она '64.годиште, да му предочим изводим из књиге венчаних који се налази у спису па онда нека суд одбије.

Сведок Радослав Јеремић: Није тачно, то што хоћете да предочите није тачно.

Председник већа: Откуд знате шта...

Сведок Радослав Јеремић: Па знам сигурно.

Адв.Светлана Бобић: Извод из књиге венчаних.

Сведок Радослав Јеремић: Реко сам да је '64.годиште, тако да не грешим.

Председник већа: Дајте да видимо шта предочавате.

Адв.Светлана Бобић: Венчаних.

Председник већа: Нема потребе, можете, имамо у списима се налази тај извод из матичне књиге.

Адв.Светлана Бобић: Је ли ово ваљан извод из књиге венчаних?

Сведок Радослав Јерemiћ: Није. То ти је исто као кад купиш жуту штампу.

Адв.Светлана Бобић: Је ли Ви имате можда неки други?

Сведок Радослав Јерemiћ: Ја имам, али немам намеру да Вам откривам било шта. Ако Вас још нешто интересује узмите, потпишите се пуним именом и презименом, ко сте, шта сте, па онда да видимо шта ћемо.

Адв.Светлана Бобић: Шта од ових података није тачно?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не знам, то ме не занима. То је као кад купите жуту штампу на трафици.

Председник већа: Добро, значи, оспоравате овај извод из матичне књиге венчаних.

Адв.Светлана Бобић: Суд нека одбије питање. Ја сам питала, ако сматрате да треба да одбијете, ја сам питала који од ових података није тачан?

Председник већа: Не жели да одговара на питања.

Сведок Радослав Јерemiћ: Не желим.

Адв.Светлана Бобић: Хвала.

Председник већа: Да ли има још питања? Оптужени, да ли имате неко питање?

Адв.Светлана Бобић: Постави ако хоћеш.

Председник већа: Да ли има неко од вас? Изволите оптужени Алић.

Опт. Зоран Алић: Добар дан, окривљени Алић Зоран. Господине Јерemiћу, да ли ме познајете?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не познајем.

Опт. Зоран Алић: Сигурно?

Сведок Радослав Јерemiћ: Сигурно.

Опт. Зоран Алић: Да Вас подсетим?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не морате. Шта Вам значи моје име и презиме?

Опт. Зоран Алић: Па може ли „Мрки“?

Сведок Радослав Јерemiћ: Шта Вам значи моје име и презиме питам Вас?

Опт. Зоран Алић: „Мрки“. Па значи.

Председник већа: Реците, поставите питање. Рекао је да Вас не познаје, следеће питање.

Опт. Зоран Алић: Ја се извињавам. Да ли можемо ми овде да се бранимо или не можемо?

Сведок Радослав Јерemiћ: Од кога, ко те напада?

Председник већа: Одговорио је на Ваше питање.

Сведок Радослав Јерemiћ: Је ли Вас ја нападам?

Председник већа: Који је Ваш коментар? Је ли Ви кажете да Вас зна?

Опт. Зоран Алић: Муљаре..... извињавам се. Не могу, не могу.

Председник већа: Овако се Алићу, овако се Ви не можете понашати у судници, знате, такво понашање је можда за улицу али за судницу не. Ја Вас још једном опомињем да се пристојно понашате у судници. Следећи пут је друга мера. Да ли има још питања? Изволите.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја имам за Вас господине Јерemiћу питање, мада Ви сте рекли да уопште нисте били на ратишту у Босни и Херцеговини, је ли тако?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Тако је да. Сведок „Алфа“, Ваша супруга, у изјави 10.03.2010. на страни 32 каже да Вас је срела једном или два пута у Дрињачи, док је била заробљена, да ли је то истина или не?

Сведок Радослав Јерemiћ: С чиме то доказујеш? Јеси то преписо из неких новина, је ли?

Председник већа: Где се то налази, у којој изјави?

Опт. Зоран Ђурђевић: У изјави 10.03.2010. године на страни 32.

Сведок Радослав Јерemiћ: Земљаче, ја, тебе не познајем у животу, нити сам икада ти очи видео, да ли схваташ, очи ти видео нисам.

Председник већа: Добро, одговорили сте. Полако. Следеће питање.

Опт. Зоран Ђурђевић: Па шта је одговорио?

Председник већа: Одговорио је, ето добили сте одговор.

Адв.Светлана Бобић: Каже очи ти видео нисам, а ми питамо за овај исказ да ли је тачно или није тачно?

Сведок Радослав Јерemiћ: Мене то не занима, не занима ме уопште, шта ја имам с тим, немам ништа. Ништа ја с тим исказом нечијим немам, ништа немам.

Председник већа: Не мора да одговори.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли је током ових година Вашег брака са супругом „Алфа“, знате ко је „Алфа“, знате, Ваша супруга, да ли је била угрожена њена безбедност, рецимо, од стране неких окривљених, да ли је добијала претње или тако нешто слично?

Сведок Радослав Јерemiћ: Нисам дужан да знам, има ко је то дужан зна.

Опт. Зоран Ђурђевић: Добро, мислим да ли знате?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не, не, не бавим се ја са тим.

Опт. Зоран Ђурђевић: Па знам, овај сведок, није ми јасно. Да ли можете рецимо, да погледате ову изјаву, да ли сте ово Ви писали или је неко други? Погледајте.

Председник већа: Која изјава? Чекајте, не можете тако да дајете, дајте суду да види прво суд да се упозна шта предочавате.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да погледате да ли сте Ви то писали или је то неко други написао?

Адв.Светлана Бобић: Суд мора видети.

Опт. Зоран Ђурђевић: Стави, полако, полако, где журимо, где журимо.

Председник већа: Шта, хоћете само да се предочи да ли је то његов потпис? И шта онда?

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли је он сведок те изјаве, да ли је Јерemiћ Радослав потписник те изјаве?

Сведок Радослав Јерemiћ: Одакле теби таква нека изјава, као што је.....

Председник већа: Тужиоче, изволите упознајте се са овим.

Опт. Зоран Ђурђевић: То је господине Јерemiћу, значи, прво стоји у списима предмета овде, а послато је путем факса.

Сведок Радослав Јерemiћ: Не знам ни ко шта шаље.

Председник већа: Је ли то предлог да се то уведе као неки доказ, шта?

Адв.Светлана Бобић: То јесте на страни...

Председник већа: Па је ли то као предлог да се изведе доказ?

Адв.Светлана Бобић: Не, страна 28 а у предмету Ки.По2.

Председник већа: Да ли је то предлог да се изведе као доказ?

Опт. Зоран Ђурђевић: То се налази у предмету.

Адв.Светлана Бобић: То је из предмета.

Сведок Радослав Јеремић: Не, немам ја ништа са тиме уопште.

Председник већа: Ево погледајте, је ли ово Ваш рукопис?

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли сте Ви потписали? Да ли је особа на тој фотографији...

Адв.Светлана Бобић: Није битно шта.

Опт. Зоран Ђурђевић: Не причам податке никакве.

Сведок Радослав Јеремић: Потпис није, а овакве неке изјаве личе све на ону, шта је оно, венчани лист, родни лист, личи ми све на њега.

Председник већа: Нисам разумела, јесте или није?

Сведок Радослав Јеремић: Не, не, не.

Председник већа: Није Ваш потпис?

Сведок Радослав Јеремић: Не, сачувај боже.

Председник већа: Добро.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли је, рецимо, особа са ове фотографије, која овде треба да буде, Ваша супруга?

Сведок Радослав Јеремић: Не знам, ту је црно нешто.

Опт. Зоран Ђурђевић: Црно нешто. Добро. Да ли је рецимо особа са ове фотографије Ваша супруга?

Председник већа: Дајте да видимо.

Опт. Зоран Ђурђевић: И да ли су ово њени подаци прави?

Сведок Радослав Јеремих: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Не?

Сведок Радослав Јеремих: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Није ово Ваша супруга?

Сведок Радослав Јеремих: Не, не.

Адв. Светлана Бобић: Дали смо суду мало пре... Мало пре смо дали, има страница...

Адв. Горан Нинић: У личној карти, подаци из личне карте.

Председник већа: И које је питање?

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли је то његова супруга на фотографији?

Адв. Светлана Бобић: Друга фотографија на ову изјаву коју смо.....

Председник већа: Је ли ово на фотографији Ваша супруга?

Сведок Радослав Јеремих: Слика, госпођо, сличица ништа ми не значи.

Председник већа: Па добро, ваљда видите, лик се види. Је ли то Ваша супруга или није?

Сведок Радослав Јеремих: Не верујем. Није ни по имену, ни по било чему, ни по иста је као онај родни лист, шта је оно мало пре било?

Председник већа: Венчани лист.

Сведок Радослав Јеремих: Да, оно је катастрофа, катастрофа.

Председник већа: Је ли то Ваш венчани лист?

Сведок Радослав Јеремих: Не, бре, људи. Да сте ми рекли да понесем, понео бих оригинал само Ви да видите, па онда би вам било све јасно.

Председник већа: Кад сте се венчали са супругом?

Сведок Радослав Јеремих: '93.године.

Председник већа: '93.?

Сведок Радослав Јеремих: Тако је, чини ми се негде у марту месецу.

Председник већа: Па откуд тај извод из матичне књиге венчаних?

Сведок Радослав Јерemiћ: Не знам. У то не улазим одакле то, углавном да сте ми рекли да понесем оригинал, понео бих, значи, оригинал је оригинал, ово не дај боже шта је.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ништа, предочи извод из матичне књиге рођених.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам наложити да ми доставите оригинал извод из матичне књиге венчаних.

Сведок Радослав Јерemiћ: Хоћу обавезно, хоћу, првом приликом.

Опт. Зоран Ђурђевић: Па има оригинал у предмету.

Председник већа: Даље, реците, које је питање још?

Сведок Радослав Јерemiћ: Па шта онда потурате ово ако имате оригинал?

Опт. Зоран Ђурђевић: Па то ти је фотокопија суда који ми је послао.

Сведок Радослав Јерemiћ: Ма није то оригинал, ја имам оригинал бре човече.

Председник већа: Добро, рекли сте, рекли сте. Да ли имате још питања?

Опт. Зоран Ђурђевић: Па шта знам, немам. Имам питање за Вас. На основу којег документа сте Ви...

Председник већа: Вратите се на место, питања за сведока. За сведока немате више питања?

Опт. Зоран Ђурђевић: Немам, немам.

Председник већа: Изволите.

Сведок Радослав Јерemiћ: Ја човека и не познајем, шта да он мене пита.

Адв.Светлана Бобић: Ја молим само суд да констатује.

Председник већа: Има права да Вас пита, он је оптужен и има права да Вам постави питања за која он сматра да треба да Вам постави.

Сведок Радослав Јерemiћ: Свака част.

Адв.Светлана Бобић: Ја молим суд да се констатује да је извод из књиге венчаних који је предочен сведоку се налази у спису К-По2 81/10 на страни 28-ђ, да се ова копија избегличке легитимације налази у К-По2 81/10 на страни 28-ф и да се ова изјава налази у предмету Ки-По2 81/10 страна 28-а. Хвала.

Председник већа: Да ли има још питања? Нема више питања. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок Радослав Јерemiћ: Немам.

Председник већа: Немате. Ништа. Ви ћете нам доставити оригинал извода из матичне књиге венчаних.

Сведок Радослав Јерemiћ: Хоћу.

Председник већа: Молим Вас, ево ја Вам дајем рок три дана.

Адв. Горан Нинић: Судија јел нећете да му предочите фотографије, можда и тужилац...

Председник већа: Шта да му предочимо фотографије ако је рекао да није био на ратишту, да никога не познаје, шта да предочимо, илузорно је.

Сведок Радослав Јерemiћ: Мени ништа не значи ничије име ни презиме, ко што некоме значи моје име и презиме.

Председник већа: Ви долазите одакле?

Сведок Радослав Јерemiћ: Крушевац и мало даље, и нешто даље.

Председник већа: Неко место код Крушевца?

Сведок Радослав Јерemiћ: Тако је.

Председник већа: Колики су Ваши путни издаци?

Сведок Радослав Јерemiћ: Па од прошли пут остала ми Ваша кућа дужна и сада, за аутобус сам закаснио пошто имам задњи у пола осам од Крушевца, то сам већ закаснио.

Председник већа: Добро. Ви тражите повратну карту у износу од 1.060,00 динара, пута два, пошто сте били и прошлог пута и сада?

Сведок Радослав Јерemiћ: Тако је.

Председник већа: Добро. И добила сам информацију од Службе за помоћ и подршку сведоцима да ће Вам требати 1.000,00 динара за такси обзиром да касните за последњи аутобус.

Сведок Радослав Јерemiћ: У пола осам је задњи, ту више нема, како да стигнем.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове доласка у суд из места код Крушевца.

Како се зове то место?

Опт. Зоран Ђурђевић: Мали Шиљеговац.

Председник већа: Из места код Крушевца до Крушевца и?

Сведок Радослав Јерemiћ: Назад.

Председник већа: Од Крушевца до Београда и назад?

Сведок Радослав Јерemiћ: Да, да, да.

Председник већа: За два дана, обзиром да је и прошлог пута кад је било заказано испитивање сведока долазио а трошкови му нису исплаћени, што све укупно износи 3.120,00 динара, у које трошкове је урачунат и превоз такси возилом.

Добро. Хвала Вам, можете се вратити.

Овим бисмо завршили, можете ићи, овим бисмо завршили данас са испитивањем ова два сведока. Сутра настављамо са испитивањем сведока „Алфе“.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се прекида, а наставља сутра

20.03.2015.године са почетком у 14:30.

Председник већа: Изволите.

Адв.Гордана Живановић: Госпођо председнице, љубазно бих замолила, ако се сагласите због неких породичних обавеза које су данас искреле, ја бих замолила да извините моје одсуство сутра. Колега Нинић би ме мењао, чиме је сагласан и окривљени Гаврић, пошто сам питала, а ја ћу бити спремна да се одазовем следећим позивима.

Председник већа: Добро, захваљујем. Ви сте сагласни са овим, је ли тако? Добро.

Констатује се да је бранилац оптуженог Гаврић Томислава, адвокат Гордана Живановић обавестила суд да сутра неће бити у могућности да приступи на заказан главни претрес и предаје суду заменичко пуномоћје за адвоката Нинић Горана који ће је сутра мењати.

Адв. Светлана Бобић: Ја имам суђење у два сата у неком другом суду, на Новом Београду у суду, па бих замолила суд да пита окривљеног да ли је сагласан да док, ја ћу закаснити мало ако је окривљени сагласан, да ли је сагласан са тим да ме мења колегиница Јасминка Кузовић, ако окривљени није сагласан ја ћу доћи на време?

Председник већа: Јесте ли сагласни?

Опт. Зоран Ђурђевић: Јесам.

Председник већа: Оптужени Ђурђевић је сагласан са тиме, добро. Изволите.

Опт. Зоран Ђурђевић: Поштована председнице већа, ја знам да сам досадан али пошто сам видео да је ту предмет Ки-По2 13/2011 ја бих Вас замолио да извршите увид у њега поводом овог захтева за спровођење истраге. Као што сам већ рекао и прошли пут у том предмету, значи, само постоји захтев за спровођење истраге, имају неки други списи али нема ништа што је наведено у захтеву за спровођење истраге, као што је рецимо спис предмета тога суда К-По2 42/10, транскрипата изјава датих у предмету истраге тога суда Кив.бр.4/9 заштићених сведока и то „Алфа“ од 10.03.2010. године, „Бета“ од 11.03.2010.године и „Гама“ од 10.03.2010.године, транскрипте изјаве дате у предмету истраге тог суда Ки-По2 89/10 окривљеног Драгана Јовића, извештај о прикупљеним сазнањима Управе криминалистичке полиције број 230-37/24/10-7 од 06.06.2011.године, значи тужиоц је, заменик тужиоца покренуо је против мене истрагу на основу неких прикупљених сазнања шест дана раније него што је уопште и дошао до тих сазнања. Ја сам овде у почетка у овом процесу био спутан да нисам био у могућности да се браним ни на који начин јер ово што је заменик тужиоца навео у захтеву за спровођење истраге тога уопште није било...

Председник већа: Добро Ђурђевићу, евидентирано је.

Опт. Зоран Ђурђевић: Али ја бих то, рецимо, тражио од Вас да то буде констатовано на неки начин да је захтев за спровођење истраге покренут на незаконит начин.

Председник већа: Добро, то што сте рекли евидентирано је све.

Опт. Зоран Ђурђевић: И још једно питање имам лично за Вас. Пошто сте мало пре рекли да су Вам познати подаци заштићеног сведока „Алфа“, ја ћу сутра инсистирати на тим подацима да знам на основу којих документа је њен идентитет.

Председник већа: Добро, сутра ћемо наставити па инсистирајте.

Довршено у 17,30.

Записничар

Председник већа-судија

BP31109

